Edini slovenski dnevnik
-: v Zedinjenih državah. :-
Velja za vse leto . . . $3.00
-: Ima 10.000 naročnikov :-

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily
-: in the United States :-
Issued every day except
-: Sundays and Holidays :-

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT. Entered as Second-Glass Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y. under the Act of Congress of March 3. 1879. TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 156. — ŠTEV. 156. NEW YORK, SATURDAY, JULY 5, 1913. — SOBOTA, 5. JULIJA, 1913. VOLUME XXI. — LETNIK XXI.

Srbi prodirajo v bolgarsko ozemlje. Rumunska pripravljena na vojno.

KRALJ PETER JE ODPOTOVAL V SKOPLJE. GRKI SO ZAVZELI NIGRITO. SILNE IZGUBE BOLGAROV. BOJI PRI KOČANI. BOLGARSKI KABINET JE ODSTOPIL. PROKLAMACIJA NA GRŠKO LJUDSTVO. BOLGARI MASAKRIRAJO. SMRT V REKI VARDAR. PRVI TRANSPORT BOLGARSKIH JETNIKOV. FRANCIJA IN DRUGE VELEVLASTI.

Solun, Macedonija, 4. julija. — Deseta grška divizija je odšla v Geogeli. Kralj Konštantin je s svojim štabom dospel v glavni vojni stan.

London, Anglija, 4. julija. — Dokaz, da se vrše po Macedoniji vroči boji, je ta, da prihaja v balkanska glavna mesta vedno več ranjencev. Ker še ni prišlo iz Sofije nobenega uradnega poročila, se še ne da natančno dognati, kaka situacija je pravzaprav na Balkanu.

Vojna še ni napovedana, in bolgarski poslanik je še vedno v Atenah.

Ministrski predsednik Venicelos je danes naznanil, da so Grki zmagali pri Kilkisu in zaplenili 60 topov.

Solun, Macedonija, 4. julija. — Bitka pri Kilkisu, ki je trajala več dni, se je končala danes ob desetih. Bolgari so popolnoma potolčeni, mesto gori. Grki prodirajo zmagonosno naprej.

Belgrad, Srbija, 4. julija. — Iz Skoplja poročajo, da so Srbi zavzeli več važnih postojank v bližini Kočane, tako da je mesto sedaj skoraj v njihovi lasti. Trdnjavo brani 32 bolgarskih bataljonov in osemdeset topov.

Sofija, Bolgarsko, 4. julija. — Bolgari so vjeli 200 srbskih častnikov in zaplenili precej orožja.

Bukarešt, Rumunska, 4. julija. Uradno glasilo je priobčilo kraljivi ukaz, ki zapoveduje mobilizacijo cele rumunske armade.

Dunaj, Avstrija, 4. julija. — Poročnik Herminigilde Wagner, vojni poročevalec "Reichspost-a" je brzojavil, da so Bolgari strahovito pobili Srbe v bližini Soluna. Bolgari marširajo proti Kumanovu in srbski meji.

Med Srbi in Bolgari se vrši že dva dni boj za višino Velanina, preko katere pelje pot v Sofijo.

Bolgarsko ministrstvo je podalo demisijo. General Raho Petrov, vojaški governer Soluna, je osnoval koalicijsko ministrstvo. General Mihael Savov, vrhovni poveljnik bolgarske armade, je postal vojni minister, poveljstvo nad armado je pa prevzel Radko Dimitriev, zmagovalec pri Lule Burgasu.

Konferenca ministrskih predsednikov v Petrogradu se ne bo vršila.

London, Anglija, 4. julija. — Grški kralj Konštantin je danes brzojavil tukajšnjemu grškemu poslaniku, da Bolgari masakrirajo po Macedoniji in ne prizanašajo ne ženam ne otrokom.

Solun, Macedonija, 4. julija. — Po bitki pri Kilkisu so bežali Bolgari do Vardarja. V grozni paniki se jih je veliko vrglo v reko hoteč jo preplavati, kar se je pa malo kateremu posrečilo. Solun je zopet brzojavno zvezan s trdnjavo Geogeli. V Solun je danes prispelo preko 2000 srbskih ranjencev. Grške oblasti se pritožujejo ker Bolgari plenijo hiše in požigajo cele vasi.

Belgrad, Srbija, 4. julija. — Tukajšnje časopisje naznanja, da se boj pri Kočani še vedno nadaljuje. Srbi so zavzeli severno od trdnjave dve važni postojanki, kateri so Bolgari branili s sto topovi.

Skozi Skoplje je šel danes prvi transport bolgarskih jetnikov. Poročilo pravi, da je bilo 1600 navadnih vojakov in 17 častnikov.

Sofija, Bolgarsko, 4. julija. — En srbski regiment je prekoračil bolgarsko mejo in se utaboril v bližini gore Černok. Regiment spremljata dva švadrona kavalerije in ena artilerijska baterija.

Pariz, Francija, 4. julija. — Francoska vlada je nasvetovala drugim evropskim velesilam, da bi se ne umešavale v balkanske zadeve.

Belgrad, Srbija, 4. julija. — Po boju, ki se je vršil v sredo med Srbi in Bolgari so pustili zadnji na bojišču 800 mrtvih in 1800 ranjencev.

London, Anglija, 4. julija. — Grki so zavzeli trdnjavo Nigrito, ki leži severo-zapadno od Soluna.

Dopisnik "Daily Telegrapha" poroča o bitki pri Kilkisu sledeče:

— Bolgari so se utavljali Grkom na tri milje dolgi bojni črti. Obnašali so se izredno hrabro, toda ko jih je naskočilo osem tisoč Grkov z nasajenimi bajoneti, je bil vsak odpor zastonj. Prepričan sem, da je ta bitka najlepši primer bliskovite ofenzive v svetovni vojni zgodovini.

Anarhija v Južni Afriki.

Johannesburg, Južna Afrika, 4. julija. — Tu so po vseh zlatokopih zastavkali delavci. Na nekem shodu je prišlo med policijo in štrajkarji do resnih pretepov, v katerih so bili delavci zmagovalci. Na pomoč je morala priti kavalerija. Stavkarji so zažgali poslopje lista "Star", železniški promet je vstavljen. Mrtev je nek policijski častnik, preko trideset oseb je pa ranjenih.

Smrt zrakoplovke.

Poplar Bluff, Mo., 4. julija. — Mrs. Mary Coleman iz Trentona, Mor. zrakoplovka, se je ubila danes zvečer, ker ji je odpovedal padobran. Padla je iz višine 200 čevljev. Mrs. Coleman je nastopila pri nekem pikniku. Pri padcu si je zlomila vrat ter je ostala na mestu mrtva.

Krasni in brzi parniki
(Avstro-American proge)

MARTHA WASHINGTON
odpluje v soboto dne 26. julija

Kaiser Franz Josef I.
odpluje v sredo dne 30. julija

vožnja do Trsta samo 13 dni.

Cena voznih listkov: do Trsta ali Reke - - $37.00
do Ljubljane - - - $38.18
do Zagreba - - - - $38.08

Za posebne kabine (oddelek med II. in III. razredom) stane vožnja samo $4.00 več za **odrasle,** za otroke polovica. Ta oddelek posebno družinam priporočamo.

Vožnje listke je dobiti pri FR. SAKSER, 82 Cortlandt St., New York.

POZORIŠČE BRATOMORNE VOJNE NA BALKANU.

MAP SHOWING THE PRINCIPAL PLACES INVOLVED IN NEW OUTBREAK

Sijajen pogreb.

Pogreba druge žrtve stavke v Patersonu se bo vdeležilo nad 25.000 stavkarjev.

Paterson, N. J., 4. julija. — Že več mesecev trajajoča stavka tukajšnjih svilotkalcev je zahtevala zadnjo nedeljo že svojo drugo žrtev. Med pouličnimi nemiri blizu tovarn je bil namreč v trebuh ustreljen stavkar Vinzenezo Madona, da je kasneje vsled rane umrl; pogodil ga je stavkokaz De Napoli.

Danes se delajo tukaj velike priprave za dostojen pogreb ustreljenega Madonata, katerega bodo jutri prepeljali v veličanstnem sprevodu na bližnje Laurel Grove pokopališča. Sprevoda se bo vdeležilo od 20.000 do 25.000 stavkarjev iz Patersona in okolice. Vsak izmed vdeležencev bo nosil na svojih prsih rudeč nagelj ali pa rudeč trak; za sprevod je določena tudi velika skupina belooblečenih deklet, ki bodo istotako nosile rudeče trakove.

Madona bo počival prav blizu prve stavkarske žrtve Valentine Modestino, kateremu se je pred nekaj tedni skazalo jednako čast pri pogrebu.

Policija je zelo v skrbeh da bi ne prišlo zopet pri tej priliki do kakih nemirov; radi tega je prepovedala nositi v sprevodu vse izzivajoče napise.

Ljudstvo je še vedno zelo razburjeno, ker so oblasti tako strogo kaznovale delavskega voditelja Patrick Quinlana in socialističnega urednika Aleksandra Scotta.

Padel raz streho.

V zadnjih vročih nočeh je spal 61-letni Ross Campbell na strehi hiše štv. 4768. tretja Ave. Včeraj ponoči se je v spanju privalil na strešni rob in padel na cesto, kjer so ga našli popolnoma razbitega.

Trda glava

Kansas City, 4. julija. — Pri streljanju je nekdo ponesreči ustrelil v Georga Werna, toda krogla se je odbila od njegove glave, ne da bi mu prizadela kake praske.

Smrtonosni padec.

Johannisthal, Nemčija, 4. julija. — Pri poskusnih poletih sta se zadela visoko v zraku dva zrakoplova, kar je imelo hude posledice. Iz višine 60 čevljev sta padla na tla letalec Hollscher in stotnih Friedel in obležala na mestu mrtva. Aeroplana sta zelo poškodovana.

Požar.

Petrograd, Rusija, 4. julija. — V vasi Adranovka, okraj Alatir, je izbruhnil požar in uničil vsa poslopja. Kot poročajo, je našlo v plamenih 145 ljudi smrt. Podrobnosti niso znane.

ZA SAMO 1 DOLAR DOBIVATE "GLAS NARODA" SKOZI 4 MESECE VSAK DAN.

Družinska žaloigra.

Ljubosumen farmer je ustrelil svojo ženo, da bi mu ne ušla. — Kaznovano praznoverje.

Salisburg, Md., 4. julija. — V mali naselbini Pittsville, nedaleč od tukaj se je odigrala danes krvava družinska žaloigra. Že pri-letni farmer Nelson A. Baker je zahajal kaj rad v bližnje cigansko taborišče, kjer mu je neka ciganka prorokovala, da bo nekdo odvedel Nelsonovo soprogo. Ljubosumen Nelson je sklenil krvavo maščevanje nad baje svojo nezvesto ženo.

Ko se je pripravljala danes zjutraj Nelsonova družina na neki piknik, je ustrelil Nelson sredi kuhinje svojo ženo brez kakega prepira ali drugega posebnega vzroka. Pogodil jo je z veliko dvocevko takoj na mestu, da je nesrečnici odneslo skoraj polovico glave. Bestijalen oče je hotel postreliti tudi vse svoje, še nedoletne sinove.

10-letni Frank, najstarejši sin, je bil priča, ko se je mati zgrudila mrtva na tla; vendar se mu je pa še pravočasno posrečilo, da je zbežal venkaj in posvaril svoje tri bratce pred razjarjeneim očetom. Skrili so se vsi še pravočasno na bližnjem podu.

Po storjenem činu se je podal Nelson nedaleč od hiše na polje, kjer si je končal tudi s puško svoje življenje.

Praznovanje 4. julija.

Uprava mesta New York se trudi že več let za povsem varno in zdravo praznovanje 4. julija. Tako se je vršilo včeraj slavlje proglašenja neodvisnosti v največjo zadovoljnost tozadevnega pripravljalnega odbora. Do smrti se ni pri slavnosntem streljanju nihče ponesrečil pač je pa bilo pri tem ranjenih 33 oseb; predlanskim pa 85; požarov je bilo včeraj v mestu in okolici 80; žal pa, da je utonilo na raznih izletih v okolici mesta enajst oseb.

Ker je bilo streljanje in spuščanje raket strogo zabranjeno, se je zbiralo ljudstvo po raznih razsvetljenih parkih in drugih javnih prostorih kjer je svirala godba lepe ameriške domoljubne komade.

Predsednik Wilson v New Yorku.

Snoči ob 6. uri je dospel v New York predsednik Wilson vračaje se z gettysburške slavnosti. Ker je bila popoldanska vožnja z vlakom izredno naporna, je naprosil Wilson vlakovodjo naj vozi kolikor mogoče hitro. Tako je dirjal predsednikov vlak z 70 milj brzine na uro.

Predsednik Wilson se je odpeljal ponoči v Cornish, N. H., kjer biva njegova družina na počitnicah; v Washington se povrne čez 4 dni.

Nesreča na železnici.

Brzovlak je zadel na križišču v velik farmerski voz. Pet mrtvih, trije ranjeni.

Quakertown, Pa., 4. julija. — Snoči krog 9. ure se je vračala s kočijo proti domu družina Costello iz vasice Hellerton, kjer je v družbi še dveh prijateljev obhajala praznik 4. julija.

Na vozu so bili 54-letna Jennie Costello, njena 10-letna hčerka Katarina in 3-letni Edwin Kane; vsi iz Philadelphije; zaeno sta se peljala tudi na tem vozu 50-letni James Gillick in James Hannigan. Dospevši na glavno križišče pri vasi Shelly, je zadel v kočijo ravno prihajajoči brzovlak Phila. in Reading železnice. Kolizija je bila tako jaka, da je vrgla lokomotiva celo kočijo nad 50 črevljev visoko v zrak; vsi gorioznačeni so ostali na mestu mrtvi; poleg teh so nevarno ranjeni še trije drugi izletniki. Ko so potegnili nesrečno Mrs. Jennie Costello izpod porušenega voza, je držala krčevito stisnjenega svojega 11-letnega sina; vse žrtve so grozno razmesarjene.

Nesreča je bila neizogibna in na strani izletnikov, ker niso dajali pozornosti piščalki in zvonu prihajajočega vlaka.

Iz Avstro-Ogrske.

Dunaj, Avstrija, 4. julija. — Avstrijska vlada bo ščitila bolgarske prebivalce na Grškem.

* * *

Zunanji minister grof Berchtold je bil brzojavno odpoklican v Išl, kjer bo poročal cesarju o položaju na Balkanu.

* * *

Aretirali so nekega ruskega popa, ki je bil baje v zvezi špionom Jandrićem.

* * *

Šestinšestdesetletni vojvoda Ludvig Salvator je težko obolel. Zdravniki pravijo, da ni nobenega upanja več.

* * *

Več deželnih poslancev je poslalo vladi protest proti nameravanemu komisarju, ki bi upravljal češko kraljevino.

* * *

V Pragi je umrl rektor nemške univerze Robert Lendlmayr vitez pl. Leudenfeld.

Historično drevo.

Riverside, Cal., 4. julija. Braziljski državnik dr. Lauro Müller je prispel danes sem in si bo ogledal prvo oranžno drevo, ki je bilo zasajeno v Ameriki leta 1875. Importirali so ga iz Bahie v Braziliji. Drevo še prav obilno rodi. Dr. Müller opotuje od tukaj v Arizono.

Slavnost veteranov sijajno zaključena.

Ko je predsednik Wilson končal svoj govor, so zagrmeli topovi mrtvim v pozdrav.

WILSONOV GOVOR.

Trume veteranov se zopet razhajajo. Slavnost bo ostala vsem v spominu.

Gettysburg, Pa., 4. julija. — V naši zgodovini dosedaj najbolj impozantna slavnost je dosegla danes svoj višek, ko je počastil veterane predsednik Združenih držav, Woodrow Wilson.

Točno ob 11. uri danes dopoldne, kakor napovedano, se je pripeljal Wilson s svojim spremstvom iz Washingtona s posebnim vlakom. Na postaji ga je pozdravil governer Tener in kongresnik Palmer na kar se je podal predsednik v častnem spremstvu v glavni šotor.

Veteranom ni bilo nič kaj po volji ker se je mudil Wilson samo par ur med njimi; in celo njegov govor, dasiravno jedrnat je trajal le nekaj minut.

Predsednik Wilson je slavil v prvi vrsti za domovino padle junake, tako tudi navzoče veterane ki so pred 50 leti postavili temelj splošnega miru narodnega napredka in blagostanja.

Točno ob 12. uri opoldne je potegnil general Ligget velikansko zastavo pred glavnim šotorom na poldrog; med tem časom so pa zagrmeli z bližnjega hriba topovi III. baterije. Iz vsakega topa je bilo oddanih po 38 strelov v znamenje oficijelnega zaključka velike slavnosti. Kakor bi trenil, je nastal zatem v celem Gettysburgu 5 minut trajajoči molk. Vsi veterani, stalno vojaštvo in civilni gosti so zrli mirno in stoje na visoko zastavo, viseču na poldrogu; to je veljalo v počast in zadnji pozdrav tisočerim in tisočerim junakom, padlim za domovino pred 50 leti.

Ko se je proti večru malo stemnilo, se je spuščalo na bližnjem hribu krasne rakete in umetalen ogenj visoko v zrak, med tem ko so sivolasi veterani v trumah zapuščali svoje šotore in se pomikali proti kolodvoru Vsakemu vdeležencu bo ostala ta 50-letnica gotovo v neizbrisnem spominu do smrti.

Banditi z dinamitom.

Memphis, Tenn., 4. julija. — Štirje maskirani banditi so z revolverji v rokah prisilili strojevodjo, kurjača in poštnega uradnika, da so ostali mirni, dočim so banditi izplenili blagajno ter nato ušli. Roparjem se je tudi posrečilo odpreti par poštnih vreč, v katerih so bila večinoma registrirana pisma. Oddelek konstablerjev je takoj pričel zasledovati roparje, vendar jih dosedaj niso prijeli. Drzni čin je bil izvršen na vse zgodaj zjutraj v bližini Batesville, Miss. Potnikov banditi niso zasledovali, ker so hoteli edinole oropati poštni voz. Blagajno so razstrelili z dinamitom.

17 gostiln zaprli.

Chicago, Ill., 4. julija. — Major Harrison je zavkazal zapreti na južni strani mesta 17 gostiln, kjer so se zbirali kvartopirci in precej sumljive eksistence.

Cena vožnja.

Parnik od Austro-Americana proge

ALICE

odpluje dne 9. julija 1913.

Vožnja stane iz New Yorka do:

Trsta in reke $34.00
Ljubljane 35.18
Zagreba 35.08

Vožnje listke je dobiti pri
Frank Sakser,
82 Cortlandt St., New York City.

Situacija v Mehiki. Chihuahua ogrožena.

Ustaši širijo smrt in razdejanje potom dinamita. Prebivalstvo silno prestrašeno.

NAPAD NA MESTO.

Obleganje se je že pričelo ter je mesto polnoma obkoljeno. Pomanjkanje živeža.

Mejico Ciudad, Mehiko, 4. julija. — Ustaši se nahajajo v neposredni bližini mesta ter rušijo potom dinamita vse, kar ima kaj vrednosti. Vsako uro se pričakuje naskoka na Chihuahuo,, katero je obkoljeno in oblegano od 2500 ustašev. Ustaja v Mehiki se bliža rapidno zelo resnemu stadiju, kar so priznali celo oficijelni krogi. Ustaši so razdejali električne naprave pri Contreras, šestnajst milj južno od Mejico Ciudad. Vsled tega je prenehalo obratovanje v štirih velikih tkalnicah. Polkovniku Maasu se je posrečilo priti s svojimi vojaškimi vlaki od juga proti Saltillo, ker je bila popravljena proga med onim mestom in San Louis Potosi.

Konstitucijonalisti pred Chihuahuo stoje pod poveljstvom Manuela Chao, Maclovio Herrera, Trinidad Rodrigez in Augustina Labansat. Federalne čete broje kakih 4000 mož ter so dobro preskrbljene z vsem potrebnim. V okolici mesta se je vršilo že več spopadov. Med civilnim prebivalstvom primanjkuje živeža ter vlada strašno razburjenje. Od juga se ne pričakuje nikake pomoči ter je mesto Chihuahua, ki ima 35.000 prebivalcev, popolnoma osamljeno.

Washington, D. C., 4. julija. — Najbrž na nasvet državnega departmenta se je podal poslanik Združenih držav v Mehiki, Henry Lane Wilson v Vera Cruz, da se izgone srečanju s predsednikom Huerta, ki se je bil udeležil slavnosti ameriške kolonije povodom včerajšnjega praznovanja 4. julija. Ta afera je zelo pomenljiva, ker je bilo v prejšnih letih pri tej slavnosti vedno zastopano poslaništvo Združenih držav. Ker pa vlada v Washingtonu ni hotela priznati vlado. Huerte, je smatral poslanik Wilson za najboljše, da se ne udeleži slavnosti ter se poda v Vera Cruz, kjer je zasidrano brodovje Združenih držav.

Governer Sulzer.

Albany, N. Y., 4. julija. — Governer Suzer se je danes vrnil preko Binghamton od slavnosti v Gettysburgu. Spremljala ga je žena in njegov vojaški tajnik.

Denarje v staro domovino

pošiljamo:

K.	$	K.	$
5....	1.10	130....	26.60
10....	2.15	140....	28.65
15....	3.15	150....	30.70
20....	4.20	160....	32.75
25....	5.20	170....	34.80
30....	6.25	180....	36.85
35....	7.25	190....	38.90
40....	8.30	200....	40.90
45....	9.30	250....	51.15
50....	10.30	300....	61.35
55....	11.35	350....	71.60
60....	12.35	400....	81.80
65....	13.40	450....	92.00
70....	14.40	500....	102.25
75....	15.45	600....	122.70
80....	16.45	700....	143.15
85....	17.45	800....	163.60
90....	18.45	900....	184.00
100....	20.45	1000....	204.50
110....	22.50	2000....	407.00
120....	24.55	5000....	1017.00

Poštarina je všteta pri teh svotah. Doma se nakazane svote izplačujejo popolnoma, brez vsakrsne odbitka.

Naše denarne pošiljatve razpošilja na zadaje pošte c. k. poštne hranilnični urad na Dunaju v najkrajšem času.

Denarje nam poslati je najpriličneje do $50.00 v gotovini v priporočenem ali registriranem pismu, večje zneske pa po Postal Money Order ali pa po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the

Slovenic Publishing Co.

(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.
JANKO PLEŠKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in Canado $3.00
" pol leta 1.50
" leto za mesto New York 4.00
" pol leta za mesto New York ... 2.00
" Evropo za vse leto 4.50
" " pol leta 2.55
" " četrt leta 1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvzemši nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and Holidays.
Subscription yearly $3.00.

Advertisement on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo.
Denar naj se blagovoli pošiljati po — Money Order.
Pri spremembi **kraja** naročnikov prosimo, da se nam tudi **prejšnje bivališče** naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljatvam naredite ta naslov:
"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

AMERICAN ASSOCIATION OF FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS MEMBERSHIP LABEL

Koncem tedna.

—o—

V predzadnji številki se je zaletel "Amerikanski Slovenec" najprvo v Mr. Pogorelca ter ga označil kot **lažnjivca** in **obrekovalca**. Možu sicer ni treba zagovora od naše strani, a pribiti hočemo par faktov, ki bodo pokazali, kako hitro so jolietski gospodje s tako grdimi psovkami pri roki.

* * *

Mr. Pogorelec je pisal v dotičnem dopisu, da so mu pravili **drugi** ljudje, kaj je bil govoril ribniški kaplan Rakovec na prižnici. Ali je morda potem on lažnjivec in obrekovalec, ako poroča in piše o tem, **kar je bil slišal od drugih** ljudi? Laže oni, ki **vedoma** govori neresnico, ne pa oni, ki piše o kaki stvari, o kateri se pozneje izve, da je bila neresnična. To je gospodom v Jolietu dobro znano, a mislijo si: porabi vsako priliko, vsako seno prilike, da lopneš po človeku, katerega imaš v želodcu!

* * *

In potem si je privoščil "Amerikanski Slovenec" tudi urednika "Glas Naroda". Na stvarna, nepristranska izvajanja, porojena iz ljubezni in pisana v obrambo trpečega slovenskega naroda v Ameriki, odgovarja z budalostmi, katerih bi se sramovalo vsako otroče. Krvavo potrebni resnega misijona bi bili v prvi vrsti nekateri posvečeni gospodje, ki se zaletavajo po **listih** v ljudi, s katerimi so bili morda prišli **osebno** v konflikt. Seveda, od **praktičnega** izvrševanja tega, kar uči krščanska vera, smo tako oddaljeni kot zemlja od solnca.

* * *

Skozi liberalno-pobarvane očali ljubljanskega "Slovenskega Naroda" mi ne gledamo, ker se nam v dno srca gnusi starokrajska strankarska razprtija. Skušamo — zapomnite si! — skušamo biti objektivni v vsakem oziru ter bi svetovali "Amerikanskemu Slovencu", naj stori istotako. Absolutna objektivnost pa je nemogoča ter je le stremiti za tem, da se ji človek kolikor mogoče približa. Gospodje v Jolietu pa rijejo ravno v nasprotno stran.

* * *

O zadnjem odstavku "drobtinic" (rectius odpadkov) pa niti ne govorimo. Vemo pa, da eksistira še neka druga "firma", ki se peča s tem "businessom".

Značilne številke.

—o—

Prav te dni je izdal vladni užitninski urad v Washingtonu zanimivo celoletno poročilo o splošni vporabi alkoholnih pijač in tobaka, kar ga je povžilo ameriško ljudstvo od 30. junija 1912 do 30. junija 1913. V tem fiskalnem letu smo dosegli letos rekord. Še nikdar preje ni prejela zvezna vlada toliko užitninskega davka na gorioznačene predmete kakor v tem času.

Iz poročila razvidimo, da pijejo Američani (Tako tudi Neameričani. Opomba stavca.) najrajše žlahtno ječmenovo kapljico ali pivo, kajti tekom 12 mesecev se je povžilo širom Združenih držav nič manj kot 64,500,000 sodčkov piva; to število prekaša število predzadnjega fiskalnega leta za milijon sodčkov.

Viske in raznovrstnega žganja se je spilo zadnjih 12 mesecev 143,300 000 galon ali za 7 in pol milijonov galon več kot predzadnje leto.

Značilne bodo tudi številke konsumiranih smodk in kvantiteta tobaka v letu 1912—1913. Nič manj kot 7,707,000,000 smodk in 14,012,000,000 cigaret se je pognalo z dimom v zrak. Rekord je dosegel v tem letu za 217 milijonov več smodk in 2,790,000,000 cigaret.

Tobaka v pipah se je pokadilo 403,200,000 funtov ali za 9 milijonov 400,000 funtov več kot prejšnje leto; tobaka nosljanca pa 33,200,000 funtov, za 3 milijone funtov več kot leta 1912.

In pri vsem tem se je na veliko začudenje v tem času skrčilo število gostiln za 18,000, kajti dne 30. junija 1913 je bilo vladno izdanih gostilniških koncesij samo 450,000; to po raznih krajih Združenih držav.

Skupni dohodki užitninskega davka na opojne pijače, tobak, razkošne predmete, davek na korporacije in tvornice oleomargarina so znašali $344,426,884. Ta davek prekaša davek z leta 1912 za $21,900,000.

Dopisi.

—o—

Joliet, Ill. — Do sredi junija je bilo lepo hladno, sedaj je pa pritisnila taka vročina, da se je že marsikedo zgrudil in tudi umrlo je nekaj drugorodcev. Star pregovor pravi, da nesreča nikdar ne počiva. Dne 25. junija zjutraj je šel rojak Josip Grčar pomagat k zidavi neke hiše. Ko je zabijal žebije v steno, se je deska, na kateri je stal, zvrnila in on je padel na drugo pokoncu stoječo desko. Pripeljali so ga v bolnišnico, kjer je 26. junija umrl, previden s sv. zakramenti. Pokojnik je bil tih, miren in povsod priljubljen, kar je pričala obilna udeležba pri njegovem pogrebu. Doma je bil iz Št. Ruperta na Dolenjskem, kjer zapušča bata učitelja in eno sestro; tu pa zapušča ženo, troje nedoraslih otrok, očeta, dva brata in dve sestri. Sorodnikom naše iskreno sožalje. Dragi Jožef, bodi ti lahka svobodna zemljica! Lep pozdrav! — M. R.

Nashwank, Minn. — Tu nas je nekoliko Slovencev, bratov Hrvatov in Črnogorcev, ki se ukvarjajo po rudokopih; nekaj nas je tukaj v rudotopilnici. Dela se povsod s polno paro. Sedaj je nastala taka toplota, da ne ve človek, kaj bi naredil. Trajala bode par mesecev, potem bo pa zopet zima, da ga ji ne bo para. Pozdrav vsem rojakom! — Martin Pešel.

Hromec.

—o—

Češki spisal **I. S. Machar.**

—o—

Preložil Arnošt Brilej.

—o—

Često ne moremo razumeti, kaj da tega ali onega človeka še priklepa na življenje. Tako tudi pri onem nebogljencu, o katerem hočem pripovedovati. Bolezen mu je zapirala ves svet, ni imel niti prijateljev niti sorodnikov, njegovo življenje je bilo tako enolično in neveselo, da bi je bil vsakdo drugi na njegovem mestu že davno vrgel od sebe — a ta človek je živel rad in bil zadovoljen. Tako životarjenje je uganka — toda tudi ta ima svojo rešitev. Če namreč življenje takega človeka opazujemo pobližje, vidimo, da vse njegovo hrepenenje, vse njegove želje in nagnjenja teže h gotovim stvarem, ki se nam ostalim zde malenkostne, da, smešne, s katerimi pa je njegovo življenje neločljivo združeno. Morda baš zato, ker mu sicer svet ne nudi ničesar. Vzemite mu te malenkostne, smešne predmete — in vzeli ste mu življenje...

Toda prehiteli smo svojo povest.

Dotični človek se je imenoval Urban.

Neozdravljiv revmatizem mu je skljućil noge tako, da se ni mogel postaviti nanje. Bilo mu je že petdeset let; o njegovem prejšnem življenju ni vedel nikdo ničesar. Pravili so sicer, da je bil baje stotnik pri topništvu, drugi so ga smatrali za gozdarja, tretji so zopet trdili, da je bil kapitan neke trgovske ladje, toda baš te razne verzije so se izključevale medsebojno. Zdelo se je, da sploh ni imel prejšnega življenja — takih ljudi je v velikih mestih mnogo.

Gotovo je, da se je preselil v svoje tedanje stanovanje v ozki, šumni ulici Starega mesta že davno. Gotovo je, da je bil precej bogat, kajti imel je dve sobi v drugem nadstropju z okni na ulico; razen tega se spominjajo ljudje ljudje še izza njegove priselitve na krasno zglajeno pohištvo, prelepe slike, veliko uro, sijajna zreala in te in druge drage stvari, ki so jih prinašali v njegovo stanovanje.

Urbana so prenesli tedaj navzgor v velikem, z zelenim baržunom prevlečenem in na nogah z belimi kolesci opremljenem naslanjaču.

Tudi se spominjajo ljudje, da se je dal včasih ob lepih solnčnatih dnevih prenesti doli in voziti po praških ulicah, toda to je kmalu prenehalo. Kakor da bi bil odmrl celemu svetu; kdor je govoril o njem, ga je pomiloval.

Urban pa bi bil takrat mordà ne zamenjal svojega življenja za življenje kogarkoli od onih, ki so ga pomilovali. Bil je zadovoljen, da, srečen.

Zjutraj je prihajala k njemu služkinja s svojim možem.

Dvignila sta ga s postelje, oblekla in ga posadila v zeleni naslanjač. Dala sta mu roko eno izmed bergelj, s katerima se je podpiral nekdaj, ko nogi še nista bili popolnoma hromi. Sede v naslanjaču, se je upiral z bergljo ob tla, se odganjal in se na ta način vozil po sobi.

Pozajutrkoval je, služkinja je pospravila in odšla.

Tedaj pa se je on prepeljal k oknu. Modrikast dim smodke se je vil okrog glave, hromec pa se je oziral ven in udobno pomežikaval z očmi.

Videl je, skrit za rožami na oknu, celo vrsto oken nasprotne hiše, videl je celo s porujavelo opeko krito streho, nad katero se je spenjal vitki vrh visokega topola od nekod z vrta. Če je bil dan jasen; je padala na nasprotno stran polna solnčna svetloba.

In predmeti in življenje, ki ga je videl z okna, so mu postali cel svet. Nikoli se ni spominjal svoje preteklosti, svojega zgubljenega zdravja, ni mislil na obupno bodočnost, na mučno sedanjost, le opazoval je in se zabaval.

Na nasprotni strani sta stanovali dve rodbini. Na desnem krilu sta se nedavno priselila dva novoporočenca. Sodil je to po njihovem nežnem občevanju. Zrla sta skozi okno, se pritiskala drug k drugemu, on jo je objemal krog pasu, šepetala sta in se smejala. Bila sta ustvarjena drug za drugega. On je imel lase črne kot gavran, temne, žalostne oči, zagorelo lice, ona je bila plavolaska, vitka, čudokrasnih oči in se smejala neprestano. On je odhajal proti deveti uri, prihajal opoldne, odhajal ob treh in se vračal zopet ob petih; tedaj sta zaprla okna, odhajala sta najbrže na sprehod. Urban je opazoval mlado ženo, kadar je bila sama; čitala je, postajala pred zrcalom pri zidu, si urejala plave lase, stekla v kuhinjo, proti poldnevu pa je nestrpno pogledavala na uro. Poznal je vse njene toilete, najbolj mu je ugajala v rdečem životku in črnem krilu...

Na levi strani je stanovala rodbina nekega uradnika. Bil je to starejši mož, ki sta mu vedno ob pol osmih oblačili stara, životna gospa in služkinja bodisi zimsko suknjo, bodisi svršnik, nakar si je on posadil obnošen klobuk na plešasto glavo in odšel. Imeli so hčerko, dolgo, suho blondinko, ki je ljubila obleke s kričavimi neharmoničnimi barvami in igrala glasovir — same sentimentalne nemške skladbe. Leto za letom so imeli na stanovanju po dva dijaka, ki sta stanovala v najlepši sobi na levi strani. Odhajala sta s knjigami ob tri četrt na osem.

Včasih so prihajali k obema rodbinama obiski. Urban jih je opazoval in domneval, v kakšnem razmerju so pač napram gostiteljem. K mladi gospe je prihajala neka velika devojka, brineta majestetične postave — očividno prijateljica. Posedali sta pri oknu, pripovedovali in se smejali...

K uradnikovim so prihajali očetje in matere obeh dijakov, vedno obloženi z darovi, tu in tam starejša dama, gospejina prijateljica, včasih kak čestilec gospodične, ki mu je pa naglo sledil drugi. Urban jih je pomnil že precej...

Dan na dan je proti deveti uri vzprhutala jahta golobov in letala v velikih spiralah po zraku. Če je svetilo solnce, so se jim lesketale peruti in prsa kot posrebrena. Urban jih je imel seštete, bilo jih je dvajset. Poznal je vsakega posameznega, opazil takoj, če je bil le en manj in katerega da ni. Proti deseti uri se je spirala njihovega poleta polagoma nižala in ožila, dokler niso končno izginili.

Na strehi nasprotne hiše je čvrčalo vsako jutro par vrabcev. Spomladi in poleti so bili še dovolj čisti in so se veselo preganjali po slemenu, v zimskih mesecih pa so posedali nepremično po dimnikih, umazani, počrneli, in njih enolično čvrčanje je zvenelo kot obupna melodija bede.

Enkrat na dan se je priplazil čez streho črn maček. Šel je in se pri tem oziral s svojimi smaragdnimi očmi in previdno dvigal in polagal svoji šapi na strešno opeko. Kadar je zagledal vrabce, se je ustavil in jih pozoroval napeto, vrabci so odleteli z vriščem in maček se je zopet počasi odplazil skozi podstrešno okno.

Hromec je sleherni dan opazoval vršiček topola, ki je kipel iznad strehe pod nebo. Robovi njegovih listov so se v solnčni zarji lesketali kot srebro. Listje je trepetalo ves dan. Jeseni je polagoma rumenelo in odletavalo na streho. Po vsaki viharni in veterni noči ga je bilo manj, dokler ni nekega jutra štrlelo golo vejevje v zrak. Prišla je zima, topol je pokril sneg, ki je ob solnčnem vzhodu žarel v slepečih barvah. Včasih je sedlo na topol par krakajočih vran, sneg je v kosih padal z omajanih vej. V zarji zimskih večerov je posedalo na vršičku par čvrčečih senic. Kmalu pa je prišla pomlad; v aprilu se je upogibal vrh pod šumnimi vetrovi, nato so se prikazali na njem rujavi popki, ki so rastli in zeleneli, topol je bil zopet zelen; tako se je vršilo leto za letom.

Pod prizidkom nasprotne hiše so si bile lastavke zgradile gnezdo. Urban je domneval vsako pomlad, da že pozna njega prebivalce. Prileteli sta dve lastavki, si uredili bivališče, imeli rodbino; najprej so molele iz gnezda gole glavice z odprtimi rumenimi kljunčki. Bili so gladni, stara dva sta jih krmila neprestano. Glavice so črnele, rastle in ščebetale tako milo. Prišel je čas, ko so mladiči poskusili prvi polet, ti poleti so se ponavljali, vendar je rodbina bivala še vedno skupaj, naposled pa je nekoč izletela — in vrnila sta se le še stara dva. Spustila sta se v gnezdo, pomolila glavici iz njega in ščebetala žalostno. Okrog sv. Vaclava sta krožila dolgo, dolgo okoli gnezda — in odletela...

Vsako soboto popoldan je slišal Urban z ulice muziko. Poznal je vse njene pesmice, prižvižgaval je k njenim tonom ter pritrkaval v taktu z bergljo ob tla, kadar pa je čul kako novo, ga je to napolnilo z radostjo.

Tako je posedal, se zabaval in opazoval cele dopoldneve. Opoldan mu je postrežnica prinesla obed, najedel se je in spregovoril z njo par besed o vsakdanjih potrebah. Ko je odšla, je zapeljal zopet k oknu in opazoval nadalje...

Časopisov ni čital, novic o zunanjem svetu ni sprejemal, ker ni čutil te potrebe. To, kar je videl, mu je zadostovalo.

In zopet je pušil in sedel prav do večera pri oknu. Gledal je nasprotno hišo, streho, topol, oblake, ki so veslali po nebu in pušil. Spremembe, ki so jih prinašali s seboj letni časi, ga niso žalostile. Poznal je že vse vnaprej, vedel, kaj mu v tem ali onem času zgine z obzorja njegovega sveta, kaj da pride za to novega in zabaval se je s tem.

Če je pozimi zamrznilo okno, je opazoval ledene cvetke na steklu. Kadar je bila zima le prehuda, se je vozil okrog peči in opazoval slike, odpiral vratica pri peči in gledal v plamen...

Če je zasledil kje muho, ki je ostala v sobi od poletja, jo je opazoval bodisi ves dan. Natresel ji je sladkorja na mizo in gledal, kako je oslabela in utrujena žuželka željno približevala svoj rilček sladki hrani. Zrl je za njo po sobi, kako leta, kam sede, vozil se je za njo v naslanjaču in včasih jo je celo lovil z bergljo...

Za zimo pa je prišla zopet pomlad...

Nobena sprememba ni ušla pozornosti hromca.

Videl je, kako se je izpreminjala mlada plavolasa gospa nasproti, kako je postajal soprog napram njej še nežnejši kot popreje, kako so neki dan zastrli tam okna z neprozornimi zavesami...

Drugi dan nato pa je slišal od tam jok novorojenega deteta...

Nekaj dni pozneje je zagledal mlado, modrooko pestunjo z otročkom na rokah, dete je bilo podobno mlademu očetu...

Tudi v uradnikovem stanovanju je bilo videti vedno bolj pogosto nekega postarnega gospoda... Spoznal je, da je to čestilec suhe dame... bil je zvest... slavili so svatbo. Stari uradnik, nevestin oče, je nadel ta dan nov klobuk na svojo plešasto glavo...

In tako je potekalo življenje leto za letom...

(Konec prihodnjič.)

Iz Avstrije.

—o—

Poslanska zbornica.

Predsednik Sylvester se je hotel spomniti jubileja nemškega cesarja (25letnice njegovega vladanja), ali slovanski poslanci so mu povedali, da jih ne bo zraven, zato je moral opustiti to misel.

Nemec Dobernig je zopet razlagal, kako hočejo zagospodovati Nemci ob Adriji.

Dne 19. junija je bila burna seja. Steinwender se je ustil, da nekateri poslanci nasprotujejo trozvezi in prijateljskim odnošajem z Nemčijo. Zabavljal je na parlament, slovanski poslanci pa so mu povedali, kar mu je šlo.

Poslanec Biankini je protestiral proti Dobernigovim izvajanjem, ki stremijo za tem, da bi postala najsvetejša prava Jugoslovanov odvisna od milosti in nemilosti Nemcev. Biankini je izvajal: "Le ena, največja težkoča za razrešitev jugoslovanskega problema obstoji in to je: Predrznost in napihnjenost Nemcev in Madjarov. Če trdi Dobernig, da Nemci nikdar ne pripuste jugoslovanske nadvlade ob Jadranskem morju, moramo konstatirati, da so Jugoslovani že celih 12 stoletij gospodarji Jadranskega morja in tega nikomur ne odstopijo. Odločno moram protestirati proti besedam, da je bila balkanska vojna navadna vojna za plen. Balkanska vojna je bila ena izmed najsijajnejših osvobodilnih del, kar jih pozna zgodovina." (Burno pritrjevanje.)

Dr. Ravnihar je pobijal Dobernigova izvajanja. Kar se tiče nemških zahtev po Adriji, moram povdariti: Ob Adriji smo gospodarji mi Jugoslovani in hočemo tudi ostati. Nemci nam smejo biti le gosti. Višek nesramnosti pa je Dobernigova trditev, da nimajo Nemci na Kranjskem nobenih pravic. Konstatiram, da bi bili mi Slovenci na Kranjskem le zadovoljni, če bi imeli toliko pravic kakor Nemci. Kar se tiče rešitve jugoslovanskega problema, ne zahtevamo Jugoslovani ničesar drugega, kakor svobodno življenje na kulturnem, gospodarskem in socialnem polju.

Zbornica je sprejela veliko število predlog in predlogov. Sprejet je bil predlog, da naj vlada predloži zakonsko osnovo o nadomestitvi delavske knjižice z legitimacijo. Sprejet je bil dalje predlog o zvišanju pokojnine vdovam državnih uslužbencev, četudi se je temu vladni zastopnik energično protivil, iz sicer iz finančnih vzrokov. Vlada je predložila zakon o zavarovanju rudarjev za nezgode. Zakonska osnova postavlja rudarje v isto kategorijo, kakor industrijske delavce.

Poslanec Rybář je vložil na celokupno ministrstvo interpelacijo, ki pobija italijanske trditve, da vlada tržaške državne urade slovenizira. Obširna interpelacija navaja statistične podatke, iz katerih sledi, da so Slovenci in sploh Jugoslovani pri tržaških državnih uradih, ki so namenjeni pretežni večini Slovencem, krivično zapostavljeni, ker se nahaja v njih dve tretjini italijanskih uradnikov.

Prisilne počitnice za tkalce.

Boston, Mass., 2. julija. American Wollen Co. namerava radi slabega trga zapreti za 14 dni svoje tvornice. Navadno so se zaprle tvornice šele v septembru, a sedaj bodo zaprte od 7. do 21. julija. Velike tvornice v Lawrence pa bodo zaprte od 14. pa do 28. julija. V teh je bilo v zadnjem času zaposlenih le 20 do 25 odstotkov ljudi, tako da ima sedaj kakih 15.000 tkalcev neprostovoljne počitnice.

Trgovec z zlatnino
M. POGORELC
29 E. Madison St. — Room 1112
Chicago, Ill.
Opomba: Pazite na oglas v sobotnih številkah.

Kje je moj mož JANEZ VENE? Dne 2. junija je neznanc kam izginil ter denar in vse vrednosti s seboj odnesel, mene je pa zapustil v bolnem stanju s tremi otročički brez vseh sredstev. Kakor sem čula, živi v Indianapolis, Ind., v divjem zakonu. Prosim cenjene rojake, da mi naznanijo njegov naslov, najbolje pa je, če se sam javi. — Mrs. Josephine Vene, Box 195, Ziegler, Ill. (3-8—7)

Slovensko katoliško

podp. društvo — **sv. Barbare** — **svete Barbare**

za Zedinjene države Severne Amerike.

Sedež: FOREST CITY, Pa.

Inkorporirano dne 31. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

ODBORNIKI:
Predsednik: MARTIN GERČMAN, Box 633, Forest City, Pa.
Podpredsednik: JOSEF PETERNEL, Box 95 Willock, Pa.
I. tajnik: IVAN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 493, Forest City, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 587, Forest City, Pa.

NADZORNIKI:
Predsednik nadzornega odbora: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
I. nadzornik: IGNAC PODVASNIK, 4734 Hatfield St., Pittsburg, Pa.
II. nadzornik: FRANK SUNK, 50 Mill St., Luzerne, Pa.
III. nadzornik: ALOJZ TAVČAR, 299 Cor. N. -- 3rd St., Rock Springs, Wyo.

POROTNI IN PRIZIVNI ODBOR:
Predsednik porot. odbora: PAUL OBREGAR, Box 462, Witt, Ill.
I. porotnik: MARTIN OBERŽAN, Box 51, Mineral, Kans.
II. porotnik: ANDREJ SLAK,, 7712 Isaler St., Cleveland, Ohio.

VRHOVNI ZDRAVNIK:
Dr. J. M. SELIŠKAR, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Dopisi naj se pošiljajo I. tajniku IVAN TELBAN, P. O. Box 707 v Forest City, Pa.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

DELEGATI DRUŠTVA SV. BARBARE,
kteri so bili izvoljeni meseca junija za na konvencijo v Pittsburg.

Štev. postaje:
1. v Forest City, Pa., John Tornič in Andrej Oražen oba Forest City, Pa.
3. v Moon Run, Viktor Butija, Box 271, Moon Run, Pa.
7. v Lasalle, Ill., Mihael Kobal, 1026 Main Str., Lasalle, Ill.
8. v Johnstown, Pa., Ivan Tegelj, 1115 Wirginia Ave., Johnstown, Pa.
13. v East Mineral, Kan., John Kastelic, Box 56, Mineral, Kans.
14. v Balton, Ala., Joe F. Kren, Box 33, Piper, Ala.
16. v Willock, Pa., Lovrenc Dolenc, Willock, Pa.
17. v Broughton, Pa., Pavel Fortuna, Anton Demšar, Broughton, Pa.
18. v Fleming, Kans., Martin Štefančič, R. R. No. 2, Pittsburg, Kans.
19. v Bridgeport, O., Anton Hočevar, R. F. D. No. 2, Box 11¾ Bridgeport, O.
20. v Claridge, Pa., Anton Recher, Claridge, Pa.
21 v Little Falls, N. Y., Frank Boštuar, 36 Diamond Str., Little Falls, N. Y.
22. v Imperial, Pa., John Pirih, Box 302, Imperial, Pa.
23. v Springfield, Ill., 1019 E. So. Grand Ave., Springfield, Ill.
26. v Collinwood, O., Matija Kastelic, 15924 Saranac Rd., Collinwood, O.
27. v Yale, Kans., Alojz Cvetko, Yale, Kans.
29. v Rock Springs, Wyo., 229 H. 3rd Str., Rock Springs, Wyo.
32. v Braddock, Pa., Jernej Zagorc, 36 Rige Ave., Braddock, Pa.
34. v Vandling, Pa., Alojz Zaverl, Vandling, Pa.
37. v Radley, Kan., Matevž Birk, R. R. No. 1, 1 Donkirk, Pittsburg, Kans.
39. v Clarkswille, Pa., Jurij Pervič, Box 11, Universal, Pa.
41. v Mulbery, Kans., Martin Smolčnik Breezy Hil. Sta., Box 61, Mulbery, Kans.
42. v Winterquarters, Utah, Louis Blažič, Box 102, Winterquarters, Utah.
44. v Franklin, Kans., Anton Selak, Box 56, Franklin, Kans.
46. v Pens. Sta., Pa., Andrej Sirk, 617 Chesnuth Str., Jeannette, Pa.
49. v East Palestine, O.? Box 374 East Palestine, O.
50. v Burdine, Pa., John Taučar, Box 82, Burdine, Pa.
51. v Skidmore, Kans., Valentin Platiša, R. F. D., No. 3, Box 221 Columbus, Kans.
54. v Greensburg, Pa., Josef Novak, Box 623, Greensburg, Pa.
64. v Grayslanding, Pa., Jakob Zupančič, Box 44, Coliersmit, Pa.
72. v Hostetter, Pa., Vincenc Valež, Box 16, Lojalhonna, Pa.
76. v Detroit, Mich., Mihael Klobčič, 70 Buenawesta, E. Detroit, Mich.
77. v New Alexandria, Pa., Anton Bernad, Box 114, New Alexandria, Pa.
79. v Leadville, Colo. John Fajdiga, 404 Chesnut Str., Leadville, Colo.

Ti delegatje so prijavljeni, ki so bili izvoljeni v mesecu juniju; nekatere postaje bodejo še izvolile delegate v mesecu juliju, katere potem objavim.

Z sobratskim pozdravom

IVAN TELBAN.

POZOR, GOZDARJI!

Potrebujemo delavce za dela drva. Plača je od klaftre $1.3 na "treki" $35 na mesec, za n kladati drva pa $40 in hrana. jeseni bodemo potrebovali mnogo delavcev za rezati log Natančneje se poizve pri: Rudolf Debeljak, Box 1, Glidden, W

†

NAZNANILO.

Tem potom naznanjam vsem prijateljem in znancem, da je nemila smrt pretrgala nit življenja

MARTINU PEŠELU,

rojenemu v Zagozdacu pri Starem trgu. Star je bil 64 let in zapušča pet otrok. Peter in Josip bivata v Brooklynu, N. Y., Martin, Marko in Marija so pa tukaj. Ranjkemu bodi ohranjen trajen spomin in večna luč naj mu sveti. N. v m. p.!

Nashwank, Minn., dne 1. julija 1913.

Martin Pešel, žalujoči sin.

Romanca o izgubljeni.

Odprem včasih knjigo prošlosti, knjigo spominov, in se vzradostim. Glej, iz davno odbeglih dni mi zrejo nasproti slike tako čudovito krasne, da jih ne bi dal za bogastvo kraljevsko. Odprem knjigo spominov drugikrat, in razžalosti se mi sree, da bi zakril oči in bi zaplakal . . .

Vstopil sem v vlak.

"Kupe za nekadilce, prosim."

"Izvolite tukaj, v drugega. Prvi je za dame."

Šel sem mimo in sem pogledal za trenutek v njega. Mlada dama je sedela ob oknu; zrla je sem na hodnik. Srečala sta se pogleda, postal sem za hip, vzdrhtelo mi je sree, v dušo mi je zavelo mehko in toplo. Prišlo je nekod od daleč, iz prošlosti, izza lepih dni. A domisliti se nisem mogel v kratkem hipu, odkod je prišlo, ne, kaj je bilo.

Sedel sem o oknu, zagledal sem se na pokrajino. Hitela so mimo polja, bele hiše, drevesa, samevajoča na polju. Tja dalje so obrobljali polja, hripi, zasajeni z vinogradi. Solnce je sijalo na polje; stalo je že nizko, sij njegov je bil že zbrisan, toplota njegova hladna. Šlo je na jesen, zato je bilo hladno solnce, hladen in otožen je bil ves kraj. Hladno je bilo polje, ki je stopal po njem kmetič za plugom moče in zamišljen, hladna celo pesem, ki jo je pelo dekletce, pasoče na travniku. Bolj kakor uho je slišalo nežne, drhteče zvoke sree, zveneli so v njem še, ko že ni bilo videti več ob progi male, rdelične pastirice.

Hladno je bilo v kupeju, jesen je bila i v njem. V sosednem kupeju pa je sedela pomlad. Zavelo mi je v srce spet iz nekdanje cvetoče vigredi, izza solnčnih mladostnih dni. In zadrhtelo mi je sree v osamelosti in v hrepenenju in je zakričalo v bolesti po nekdanjih dneh.

Vstal sem in stopil na hodnik. Glej, stoji zunaj ob oknu! Ali je zazvenelo hrepenenje v njeno sree, ali je prijelo tudi njo za roko, za dušo, in ji ni dalo miru? Spet so se srečale oči. Glej, z vlažnim, nemirnim bleskom sijejo njene. V hrepenenju nam sijejo tako in ob lepih spominih, čudovitih tako, kakor bi bil sen, ker le sanje so tako čudovito krasne. Pravljica je, česar se je domislila duša in je zadrhtela v razkošni slasti in v pekoči boli, pravljica, ki jo je zamislila pestro živa domišljija vztočnega pesnika, živečega pred sto in sto leti, ob času čudežev. Krasna, čarna pravljica, a resnica je daleč, daleč je istinito življenje, in nič ne sije nanj ono žarko solnce iz pravljic, kvečjemu kak napol otemnel žarek pade na njega, a ogreti ga ne more. Zato je hladno istinito življenje, tako jesensko žalostno.

Lep je bil sen, a sanjal sem ga davno, pozabil sem že skoro na njega, a glej, danes mi je oživel nenadoma v spominu. Počakaj, kaj sem sanjal? Kdaj je bilo? Počakaj, pomislim . . .

Naslonil sem se ob oknu in sem se zagledal na polje. A čutil sem, kako se vpira v me njen pogled. Hipoma je stopila za korak, za dva bliže. Začudil sem se ne malo, ko me je nagovorila po imenu.

Pogledal sem ji naravnost v oči in sem pozdravil nekoliko v zadregi.

"Oprostite, gospodična . . ."

"Ali me res ne poznate več?"

Zasmejala se je zvonko . . . Ah res, ni bil sen, bila je resnica, ni bila pravljica, bili so istina, oni nekdanji dnevi, ki so mi vstajali ravnokar v duši, a pravljično lepi so bili. Ob tem smehu sem se domislil hipoma onih mladih dni in one krasne trinajstletne deklice. A čudil sem se vendar še.

"Gospodična Silvija?"

"Glejte, saj me poznate še. A kaj me motrite tako začudeno? Mendar niste mislili, da sem že mrtva?"

"Gotovo ne, gospodična. A da se še snideva kdaj, da se srečava danes, nisem pričakoval."

"Ali vam ni ljubo?"

Zasmejala se je spet, a iz njenega nasmeha je zvenelo poredno prepričanje, da mi je zelo ljubo. Sličen je bil ta smeh onemu, ko sem ji povedal kaj lepega in laskavega, in me je pogledala z velikimi očmi, polnimi zadovoljstva in tople vdanosti, in se je nasmejala srečno in je menilo sladko: "Norček!" Sličen je bil, a ni bil isti. Nekdanji je bil povsem odkrit, otroško vesel; smejalo se je sree iz globočine. Ta je bil preračunjen, malone prežeč. Pomišljala je morda vsakikrat in je pazila pozorno, kako vpliva na srca, ko pokaže krasne male zobe in zre z velikimi, še vedno lepimi očmi naravnost v oči in se nagiba blizu, da se čuti na licih njen topli, skoro žgoči dih.

V trenutku mi je prišla nelepa misel, da je vse na nji preračunjeno, ponarejeno umetno in z namenom. Prišla mi je, vedi Bog, odkod in mi je legla na srce s težo, da bi najrajši odstopil od nje, bi zaprl vrata za seboj in bi zagrnil zaveso.

Morda mi je opazila dvom in negotovost na licih, v očeh: sklonila se je naglo bliže, mehke, tople prsi so se mi naslonile ob roko, zlasti kodri so se mi doteknili lic, tople, vlažne oči so se pogreznile naravnost v moje — videl sem, da čakajo odgovora.

"Nasprotno, zelo ljubo mi je. Dolgo se že nisva videla."

"Dolgo ne, da! — A kaj stojiva tukaj? Prisedite v moj kupe. Se pogovoriva o nekdanjih dneh ali o čemurkoli hočete."

Stopila je v kupe, nekoliko se zibaje v bokih. V onih letih, ki sva mislila na nje v tem hipu oba, je bila šibka, a zdaj močna, stasita, velika. Bližala se je štirindvajsetemu letu in je bila zelo lepa. Le ob očeh sem opazil komaj vidne gubice, prva znamenja bližajoče se jeseni. Eno, dve leti — odcveti in se ospe.

Začudil sem se na tihem tem gubicam. Zarisale so se prezgodaj v lepo lice. Spomnil sem se malo laskavih novic, ki sem jih slišal nekoč o njenem življenju.

"Če je nastopila res ono pot, ni čuda, da se bliža jesen naglo in pred časom."

Naslonila se je v kot ob okno, da je napol ležala. Izpod obleke ji je gledal nagajivo majhni čeveljček; kakor igraje je zibala nogo sem in tja.

"Kam se peljete?"

"Domov. Izstopil sem v Ptuju le za nekaj ure, da obiščem neko obitelj."

"In k nam niste marali priti?"

"Oprostite, ni bilo časa."

Pogledala je skozi okno in je menila malomarno:

"Morda je boljše, da niste prišli . . . Jaz sem bila doma dva dni. Peljem se nazaj v Pešto."

"V Pešto? A kaj delate tam?"

"Tako malo pri gledališču sem."

Nasmehnila se je, a komaj vidno, ko je opazila moje začudenje. Menda bi smeljaj naj bil zaničljiv, a v resnici je bil poln grenkosti. Prikrita bridkost, skoro gnev je zvenel tudi iz njenih besed.

"Kaj se čudite? Saj se spominjate, da sem sanjarila že mlado dekletce vedno o gledališču."

"A sanjariti o njem, in biti v službi pri njem, je dvoje."

"Navsezadnje je vseeno. Vobče je v življenju brez pomena, če je človek to ali ono."

"A kaj pravijo starši?"

"Kaj naj reko! Saj veste, da je naša hiša prokleta."

Vzravnala se je. Na široko so se odprle trepalnice, privzdignile so se fino zaokrožene obrvi, zasvetilo se je, kakor če bukne izpod pepela nenadoma visok plamen. Z rokavico je udarila po oknu, da je zastokalo steklo. Kakor bi mi ne dovolila, da ugovarjam, ali kakor bi hotela še bolj prepričati samo sebe, je pristavila glasneje in jezno:

"Da, prokleta!"

"Dovolite, da pripomnim: To je krivo mnenje, če ne rečemo: nezmisel."

"Ne prosite prav nič dovoljenja. Govorite odkrito, kakor ste govorili, ko ste bili mlad dijak, in sem bila jaz mala, neumna punica."

"Veseli me vaše dovoljenje."

"Ah, kaj vas naj veseli! To je nezmisel! — A povejte mi. zakaj trdite, da je ono o prokleti hiši nezmisel?"

"Ker prokletih hiš ni. Prokletstvo si vstvarjemo le mi sami. V naših srcih je."

Ugasnil je plamen v trenutku, zaprle so se trepalnice napol, kakor bi onemogle druga proti drugi, dolge črne obrvi so se strnile pod belim marmornatim čelom, v katero se je začrtala dolga, tanka guba. Ves sicer kasni obraz se mi je zazdel za hip nesimpatičen, malone starikav in izžit. Postalo mi je težko, ker sem jo ranil, dasi ne znamenom. A opravičeval se nisem, ker sem bil mnenja, da sem govoril resnico.

"Dobro, pa recimo tako. Meni je vseeno . . . A o sreči v naši hiši vendar ne morete govoriti. Saj poznate naš usodo."

"Poznam. A nekdaj je bila vendar sreča pri vas, vsaj v vašem srcu. Ko ste bili mala nedolžna deklica Silvija."

Povesila je glavo in je naslonila lice k oknu. Zrla je nekaj časa nema na pokrajino, ki smo brzeli skozi njo, na vas, stoječo ob progi — mirna, idilična vasica z majhnimi hišicami, nizko cerkvico na sredi in s pokopališčem krog in krog svetišča. Vse je skupaj v teh vaseh, življenje in smrt. In ker je vedno drugo ob drugem, ne čutijo srca tako zelo, ko se izlije prvo v drugo. Svet zase so te naše vasi s svojo majhno srečo in z majhnimi nezgodami, s trpljenjem, ki se ga komaj zaveda sree, ker ni poznalo nikoli velike sreče, ker ni čutilo nikoli hrepenenja po nedosegljivem blagru . . . Silvija je zrla ves čas nepremično na vas. Mala, polna usteca so ji drhtela.

"V tem selu bi naj bila rojena, pa bi bila srečna. Ne poznala bi sveta in ne bi mi trebalo kruha iskati v tem svetu."

Jezno je stresla z glavo, s čeveljčkom udarila ob tla.

"Ah, kakšen svet je to, in kakšen kruh! Fej!"

Resničen, odkrit stud je zvenel iz njenih besed. A še predno sem mogel izreči tajno misel in tiho željo, da bi ravno zaraditega naj ostala pri starših, je že nadaljevala s povsem drugim glasom:

"Ali se še spominjate onega leta, ko ste stanovali pod gradom naproti nam?"

"Sopminjam se".

"Gospa Končan, vaša tedanja gospodinja, je že mrtva."

"Že nekaj let."

"Ah, kako pretirano stroga je bila. Ni vas pustila iz oči. Bala se je za vas."

"Prav, da se je bala in je bila stroga."

"Seveda, zdaj govorite tako, a tedaj ste se jezili."

Govorila je brezskrbno kakor otrok. Smejala se je veselo, oči so ji sevale, lice ji je žarelo.

"Ali pomnite še, da sem se hotela učiti šivati pri nji, a me ni sprejela. Res, zelo se je bala za vas"

"Bila je pametnejša nego midva."

"Saj je bila stara sedemdeset let . . . In se spominjate še, da niste smeli več k oknu, ker je videla nekoč, da sta si dajala z Lojzko skozi okno z rokami poljube?"

"To pa ni res, gospodična."

"Ne? — Pa sta si koketirala."

"Sa je bila gospodična Lojzka šele dvanajst let."

"A kaj za to! Ali ste bili vi starec?"

"Zelo neumen sem bil."

Na lice ji je legla senca, v očeh ji je zasvetilo čudno.

"Tako govorite sedaj, ko nosite kolar. A tedaj ste bili vesel dečko."

"Zakaj bi ne bil? Bil sem mlad. In v tem ni bilo nič hudega."

"Gotovo ne . . . In laskali ste se radi."

"To je zelo poceni. A odkrito: če sem se, nisem lagal — krasni sta bili obe."

Zamahnila je malomarno z roko, a usteca so se ji nasmehnila zadovoljno.

"Veste še, kaj ste mi rekli neke nedelje popoldne — imela sem ravno novo obleko. Da sem krasna kakor Venera. Nisem vedela, kaj je Venera, a povedati niste hoteli. A gospod Skalar, ki je stanoval v isti hiši z vami, mi je povedal še isti večer."

"In meni Lojzka takoj drugi dan, da ste izvedeli od Skalarja."

"Ker je bila zaljubljena še bolj nego jaz . . . A ko bi ste prišli čez leto v počitnicah iz Celja, ste jo srečali na ulici, in je niste pozdravili. Čemu ne?"

"Ne vem."

Nagnila se je k meni in mi je zrla naravnost v oči.

"Niste marali najine naklonjenosti, to je bilo. Saj ste prepovedali gospodu Skalarju, da nama ne sme povedati, kam greste v višjo gimnazijo. Vedno sve se mu laskali in prosili: 'Povejte, gospod Skalar, kje je letos?' — 'Ne vem' — je bil običajni odgovor."

"Bil je pameten fant — zdaj je profesor na Kranjskem."

"Pameten seveda. — A midve bi vam pisali krasno pismo."

"Tega ravno nisem maral, ker je bilo vse to otročje, zato sem prosil gospoda, naj ne pravi."

Zabliskalo se ji je v očeh, a menila je mirno:

"Glejte, zdaj ste odkritosrčni."

"Vedno, gospodična Silvija."

"Da bi bilo le res! — A veste, Lojzka je bila huda na vas, da je niste pozdravili. Jokala je."

"Da je bila huda, mi je povedala pozneje. Da je jokala, ne."

"Jokala je?" — sem pomislil. — "Čemu je jokala?"

Spomnil sem se, kako me je gledala z veselim, blestečim pogledom, ko sva si prišla naproti v samotni ulici pod gradom, kako so se čudile krasne modre oči, ko sem šel mimo kakor mimo tujke, neznanke. Nisem se ogledal, a slišal in čutil sem, da je postala in se je ozrla. — Spomnil sem se, in bilo mi je težko.

"Ko ste bili v bogoslovju in ste prihajali včasih v mesto, vas je vabila na dom. A niste prišli. Pomnite še, a sem vas došla nekoč na ulici in sem vas hotela povesti s seboj, a niste marali iti. Zakaj niste šli? Lojzka je bila tedaj prekrasna."

"Vedel sem to, zato nisem šel."

Zasmejala se je in me je pogledala z obžalovalnim pogledom.

"A z menoj ste šli po ulici. Ali niste opazili, da so postajali ljudje pozorni? Šla sva mimo kavarne, in vsi častniki so gledali z verande za nama."

"Naj!"

"A niste vedeli, zakaj? Niste vedeli, kaka sem bila že tedaj? Niste slišali nič"

Govorila je mirno, nič je ni bilo sram.

Začudile so se ji modre oči.

"Ali ste tako plemenit ali tako zelo naiven?"

"Ne vem. Želel bi od vsakega nekaj."

Pomolčala je nekoliko. Gledala je skozi okno. Zdelo se je, da je vznemirjena. Solnce je zahajalo za hribi in ji je rdečilo še vedno lepo lice.

Hipoma se je okrenila spet z vsem licem k meni.

"Dve leti pozneje se je Lojza ustrelila."

Govorila je naglo, poltiho.

"Izvedel sem takoj in mi je bilo težko."

"A k pogrebu niste prišli."

"Ne. — A da je storila to!"

Vznemirila se je še bolj.

"Saj pravim: prokleta hiša! . . Žal pa mi je za Lojzko še danes. Bila je tako čudovito krasna."

"Že majhno dekletce je bila najlepša v mestu. Škoda je!"

"In nihče nas domačih ni slutil, da namerava kaj takega. Vznemirjena je bila pač tisti čas. Včasih je bila kakor blazna. Od gospoda Trnovca, ki je nosil tedaj svojo ljubezen za njo, je zahtevala, naj se bije z nadporočnikom baronom Leeferdom in naj ga ubije kakor psa. A ni prišlo do dvoboja."

"Kaj bi ji tudi bilo s tem pomagano?"

"Barona je sovražila z divjim sovraštvom. Ta je bil kriv vse njene nesreče, nanj naj pade njena kri. Tistega dopoldne je prišel gospod Trnovec k nam. Bila sta v sobi, sama, mama in jaz sva bili v kuhinji. Hipoma plane iz sobe vsa razvneta. "Prokleti baron, ko ga ne bi videla nikoli!" — je kričala kakor blazna in je hitela čez hodnik v spalnico. Zaklenila se je. Iz sobe smo slišali ihtenje. Klicali smo jo, prosili, naj odpre. Ni marala. Gospod Trnovec se je poslovil nevoljen. Kmalu na to je počil strel. Ko smo vlomili duri, je bilo že prepozno. . . . Ležala je na postelji, revolver v roki. Lica so bila oblita s krvjo, dol po belih blazinah je tekla kri . . . Strašno . . ."

Povesila je glavo, z rokami si je zakrila oči, vse telo se ji je treslo.

"Ne umevam še vedno ne, kako je mogla storiti kaj takega."

Počasi, kakor v sanjah, je privzdignila glavo. Belo čelo ji je bilo potno, mehki kodri so se prilepljali na njega. Kakor bi se prebudila ravnokar iz sna, me je pogledala z napol praznim, napol začudenim pogledom. A kakor bi se domislila v hipu nečesar neprijetnega, se je zasmejala z ostrim, mrzlim smehom.

"Zakaj? Ker je življenje tako grdo, tako neskončno gnusno." — Stresla se je, kakor bi videla pred seboj vso to veliko gnusobo. — Prav je to storila, pametno . . . Tudi meni pride včasih . . .

"Gospodična Silvija" . . .

"Ah kaj, čemu prikrivati! Storila bi čestokrat najrajše isto."

Razburila se je. Oči so se ji vprle skozi okno, ni marala pogledati v moje.

Smilila se mi je v srce. Prijel sem jo za roko, ni branila. Držeč njeno malo toplo desnico z obema rokama, sem ji govoril nežno in s sočutjem kakor redkokdaj komu.

"Silvija, starše imate doma."

Stresla je z glavo.

"Kaj starši! Dovolj skrbi imajo s seboj. In žalosti sem jim provzročila tako že mnogo in preveč."

"Zato jim je nikar še več . . . Pričnete lahko novo ,lepše življenje."

Nasmejala se je bridko in pikro.

"Stara pesem. A vam pristaje: duhovnik ste, kaj drugega mi niti reči ne morete, ker ne smete. Čudno bi se slišalo iz vaših ust."

Jezno je udarila z nogo ob tla.

"A pri meni so tudi vaše besede zaman . . ."

"Silvija . . ."

Nevoljno je odkimala z glavo.

"Silvija, poglejte mi v oči."

A ni pogledala. Razbujala se je bolj in bolj. Besede so ji vrele iz ust, a vendar je govorila pretrgano.

"Nekdaj bi mi govorili tako mehko, nekdaj bi me gledali s takimi očmi in bi me prosili tako mehko: 'Poglej mi v oči.' Morda bi bila danes drugačna. A tedaj ste šli v svet in ko ste se vrnili čez leto, niste pozdravili sestre in ne bi tudi mene . . . V tistem času se je pričelo . . . Ali menite, da so mi govorili drugi s takim glasom, da so me motrili s takimi očmi, kakor vi danes, ko sva si oddaljena kakor bi živela v dveh različnih svetih. — Fej, vsi so enaki, vsi podleži . . . Kaj odtegate roko, kaj se umikate? — Da se ne oskrunite, haha! . . . Prav, duhovnik ste, kaj sem jaz, pač veste ali si lahko mislite. Toda ali menite, da sem šla lahko na to pot! A ko pa ni bilo srca nikjer, nikjer poštene duše . . ."

Ječala je, oči so se ji lesketale sovražno.

"Vem, obsojate me, studim se vam."

Zakrila si je oči.

"Ne, Silvija, a težko mi je; smilite se mi."

Vzravnala se je naglo in je odtegnila roke od lic. Pogledala mi je naravnost v oči. Globlje in globlje se je pogrezalo oko v oko, topel in jasen je postajal njen pogled, začuden v začetku in dvomeč. Videl sem vso njeno hvaležnost, videl, kako se je budila nekdanja vdanost. Iz blata ponesrečenega, onečaščenega srca je vstajala nekdanja ljubezen, vsa čista in brezgrešna, ker otroška, in se je bližala s hrepenenjem A hipoma je ugasnil pamen v očeh, zakrila jih je spet z rokami in je zaplakala bridko.

"Ne jokajte, Silvija. A vrnite se, rotim vas pri vsem — pri spominu na mlade dni vas prosim."

"Ne ni mogoče . . . Sicer pa kaj hočejo ti spomini, vsa ta sentimentalnost! Za me je sreča izgubljena za vedno!

"Ne, Silvija, sreče je še dovolj na svetu, v vseh krajih, v vseh stanovih — sreča in mir sta tudi v odpovedi, v pokori."

"Za me nikjer. Pogreznila sem se pregloboko . . . Izgubljena . . . Izgubljena . . ."

Zažvižgal je vlak, zategli pisk lokomotive se je spojil z ihtečim, obupnim vzklikom nesrečnice.

Pretreslo mi je dušo v globočino, do dna.

Vlak se je ustavljal.

"Ormož — doma sem . . . Silvija, prosim vas še enkrat: ne hodite v Pešto. izstopite z menoj in se vrnete k staršem."

"Ne, ni mogoče. Za me je le ena pot . . ."

Dvignila je glavo. Iz oči ji je sijal tajen upor, posiljen ali resničen, vedi Bog, a odločen, pripravljen na vse.

"Sicer pa, kaj briga koga moja usoda! Naj končam kakor Lojza, ali naj poginem na cesti, za plotom, kaj pa mar komu, kaj mar vam?"

"Prosim vas, Silvija . . ."

"Nič, nič več. Idite! Vlak že žvižga . . . idite, ne, ne doteknite se me več, ne oskrunite se . . . Idite . . . Idite!"

Proseč je bil njen glas, ravnokar še oster in razjarjen. Prosile so tudi oči: "Idi in — odpusti!"

"Z Bogom, Silvija".

"Z Bogom . . . Bodite srečni!"

Komaj sem še slišal te besede, zadušene napol od ihtenja.

Postal sem na peronu. Vlak se je že gibal. Ob oknu sem videl še nekaj hipov njen objokani obraz. Pokimala je v pozdrav, pritisnila je lice k oknu, da sva se videla dalje časa.

Mračilo se je. Iz Drave se je dvigala jesenska megla, kuhala se je nad motno vodo in se je valila čez progo gor proti mestu.

Vlak je hitel proti Mažarskemu. Dvoje rdečih luči se je še videlo iz daljave. Izginili sta tudi ti v mraku in v megli.

In Silvija je hitela v mrak in v noč in v pogubo . . .

Krč v želodcu

povzroča prepogosto izpraznjenje črev. Ako imate drisko, imate gotovo krč. Odpravite njegov vzrok ter s tem tudi vredite črева z rabo

SEVEROVEGA ZDRAVILA ZOPER BRISKO.

(Severa's Diarrhoea Remedy)

priporoča se za zdravljenje kolere morbus, krča, kolika, poletnih pritožb in vnetja črev.

Cena 25 in 50 centov.

Okrepčajte želodec.

Kot pripomoček prebavi in pospeševalca slasti priporočamo

SEVEROV ŽELODČNI GRENČEC (Severa's Stomach Bitters)

Okrepi prebavni ustroj, povzroča dobro slast, ter odpravi zapeko. Je tudi zanesljiva tonika za stare ljudi in okrevance.

Cena $1.00.

Okrepčajte živce.

Kadar ste trudni in nervozni od prenapornega dela,

Severov Nervoton

vam bo dal hitro olajšbo. Priporoča se kot hrana za oslabele živce in uspešno sredstvo zoper nespečnost.

Cena $1.00.

Naprodaj so v vseh lekarnah. Zahtevajte Severova Zdravila ter ne vzemite drugih. Ako jih lekarnar nima v zalogi, jih lahko naročite od nas.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

Iščem svojega strica VALENTINA NOVAKA. Pred par leti se je nahajal nekje v državi Colorado. Doma je iz Malega Ligugna pri Vrhniki na Kranjskem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njega, naj mi sporoči, ali se pa naj sam oglasi. John Novak, Box 332, Oglesby, Ill. (3-8—7)

NAŠ GOSPODAR,

edini slovenski magazin v Ameriki. Izhaja na 32 straneh vsak mesec in velja za vse leto samo $1.00. Prinaša podučne članke za gospodarstvo, gospodinjstvo, lepe povesti, razprave o naših gibanjih in zanimivosti iz celega sveta. Pošlji denar na:

Naš Gospodar,
2616 S. Lawndale Avenue,
(10-8 v 2 d) Chicago, Ill.

Iščem svojega brata PAVLA ŠPORAR, doma iz Rumejne vasi pri Toplicah na Dolenjskem. On se nahaja v Ameriki 1 in pol leta in ko sem nazadnje od njega čul, takrat se je nahajal v Tombstone, Arizona. Prosim cenjene rojake, ako je komu kaj znano, kje se nahaja, da mi javijo, za kar jim bom hvaležen, ali pa naj se mi sam javi. — Joseph Šporar, 3942 St. Clair Ave., Cleveland, O. (26-6 4x v 2 d)

Samo za možke.

ROJAKOM:—

Vi in vaši prijatelji ste uljudno vabljeni, da posetite mojo znanstveno galerijo, 461 Sixth Avenue, blizu 28. ceste v New Yorku. Na tem mestu sem razstavil umetniška in kirurška dela, izvršena od slovečih umetnikov, ki kažejo različne organe telesa v zdravem in bolnem stanju.

Tu lahko študirate izvor in razvoj človeškega plemena od zibelke do groba ter vidite tudi zelo interesantne nenormalnosti, kuriozitete in monstrozitete.

Ura, katero prebijete med gručo teh krasnih modelov, vam ostane v spominu vse dni življenja.

Tu lahko študirate posledice bolezni in pregrešnosti na naravno velikih modelih. Izkušen slovenski tolmač je vedno pripravljen, da odgovori na vsako vprašanje. Galerija je odprta vsaki dan, tudi v nedeljo in praznike, od 8. ure zjutraj do polnoči.

VSTOP PROST.
461 Sixth Avenue, near 28th Street,
New York, N. Y.

Črtice z veteranske slavnosti pri Gettysburgu.

—o—

Povodom dosedaj še neprekosne in velike veteranske slavnosti, vršeče se te dni v Gettysburgu se pripoveduje več zanimivih črtic ali dogodkov, katerih navajamo tukaj samo nekoliko.

Tako sta se srečala dva 75-letna veterana sredi številnih šotorov že na preddan slavnosti. Prvi je nosil višnjevo, unijsko uniformo, drugi pa rujavo ali konfederacijsko. Oba se nista videla že celih 50 let, a vendar sta se po imenu še dobro poznala.

"Podaj mi roko, prijatelj!", mu veli unijski veteran.

Zopetno snidenje teh dveh nekdanjih bojevnikov je bilo takoj prisrčno. Podala sta si desnici in se nato objela kakor brata; med tem ko sta si zrla več minut v oči.

"Zelo sem vesel, da sem streljal tedaj nad tvojo glavo", se po dolgem molku zopet oglasi prvi veteran.

"Bog te blagoslovi za to!" mu je odgovoril njegov prijatelj. Še dolgo časa zatem sta kramljala, sedeča v senci šotora o hudi bitki in bratskemu klanju, vršečem se pred 50 leti ravno na tem mestu.

— Dne 2. julija se je tekom slavnosti zgasil neki veteran pri glavnemu klerku državnega oddelka iz Harrisburga George G. Thorne. Tožil mu je, da ga je jela peči vest, ker je ravno pred 50 leti kradel čebulo z njegovega (Thornejevega) vrta blizu Seminary Ridge, kjer je tedaj taboril, zato mu je pa ponujal $2 za odškodnino z zamudnimi obrestmi vred.

Thorne je nastop nekdanjega tatinskega vojaka zelo pohvalil, branil se je pa odločno sprejeti kako odškodnino. Pri tem je nadaljeval:

"Rad bi samo vedel, kdo mi je istočasno prevrnil sredi vrta osem lepih panjev in ukradel več funtov finega medu? Naravno, da teh storilcev ne bo Thorne nikedar zvedel, ker že morda počivajo v grobu.

— Tudi stara ljubezen je igrala pri tej 50-letnici svojo vlogo. 76 let stari veteran John Goodwin iz New Yorka je dvoril pred več desetletij tedaj še mladi Margareti Murphy, iz Chicage. Poznala sta se še izza šolske dobe, a vsejedno ju ni Amor zvezal v zakonske okove, ker sta se poročila brez medsebojne vednosti že pred 46 leti, sedaj sta bila pa oba vdovca. Prišla sta sedaj slučajno skupaj na to slavnost in sta sklenila dosmrtno zakonsko zvezo pred sodnikom Harnishem.

— General Tom Stewart iz Pennsylvanije pripoveduje kaj rad svojim tovarišem, kako je ušel ali pobegnil na slavnost 50-letnice bitke pri Gettysburgu. Ker je star že 85 let, in zelo slaboten, mu ni hotel njegove 63-letni sin nikakor dovoliti napornega potovanja proti Gettysburgu. Sivolasega veteranskega generala je pa tako gnalo srce na označeno slavnost, da je dne 1. julija v temni noči ušel skozi okno sinovega stanovanja ter dospel srečno na svoj cilj.

— V vrstah veteranov je dne 2. julija pri slavnosti zbujal veliko pozornosti sivolasi nekdanji bojevnik južnih čet Alexander Hunt iz Virginije. Nosil je namreč na sebi zopet ravno isto sivo uniformo kakor dne 3. julija leta 1863.; obleka je naravno že zelo raztrgana; na desnem rokavu se še vidi obžgano luknjo, katero mu je povzročila sovražna kroglja. Hunter je bil prideljen oddelku črne kavalerije.

— Gettysburške slavnosti se je vdeležil tudi pravnuk znanega domoljuba Francis Scott Key, skladatelja pesmi "The Star Spangled Banner", — 82-letni John Francis Key iz mesta Pikeville Md., star 82 let. Bojeval se je tudi pred 50 leti v konfederacijskih vrstah. Dolgo potovanje ga je do cela izmučilo, da bo težko kedaj okreval. Sklenil je pa, da četudi umre v Gettysburgu, samo da bo videl še enkrat to zgodovinsko mesto.

— Dokaj čuden je bil sestanek dveh veteranov enoistega imena in došlih z enoimenskih mest. John Carson iz Burlington N. J. se je seznanil v nekem šotoru z John Carsonom iz mesta Burlington N. C. Prvi se je vojeval pod generalom Meade, drugi pa pod generalom Lee.

— Slavnostni odbor je povabil v Gettysburg tudi 30 sedaj že sivolasih bolniških strežnic, ki so pomagale pred 50 leti ranjencem v bojnih vrstah. Te povabljenke so stanovale v neki posebni hiši na Main cesti sredi mesta. Nad vse ginljivi so bili prizori ko so označene Samaritanke sedele pred hišo in pozdravljale mimoidoče veterane v višnjevih in sivih opravah. Vsakdo se jim je odkril, ali jih je pa spoštljivo nagovarjal. Omenjene postrežnice so nosile tudi sedaj tako opravo kakor pred 50 leti.

— Dne 2. julija po noči ob 12. uri je uprizoril oddelek konfederacijskih in unijskih veteranov pri nekem ozidju fingiran napad. Koliko veselja je zavladalo med "višnjevimi" starimi bojevniki ko so zajeli svoje nekdanje južne sovražnike. Pri tem so si pa sedaj podali bratske roke v znamenje prijateljstva. General Robert Runghauser je konečno povabil zmagovalce v svoje šotore, kjer jih je pogostil s tobakom, mrzlim prigrizkom in kavo.

— Dva veterana, eden unist, drgi pa konfederacist sta se pri tej slavnosti po preteku toliko let spoznala. Neko popoldne sta si izmislila povsem zanimiv načrt o kojem se je govorilo vsepovsodi. Korakala sta roko ob roki v neko železno trgovino, kjer sta kupila veliko nabrušeno sekiro. Sekiro sta zatem nesla svečano na "Bloody Angle" bojno polje, kjer sta jo zakopala globoko v zemljo v znamenje zopetnega prijateljstva.

— Mnogo veteranov je izgubilo med štiridnevno slavnostjo svoje železniške prevozne listke; niso pa imeli več denarja za povratek domov. Vlada države Pennsylvanija je pa še pravočasno odredila, da plača ona prevozne stroške veteranom v zadregi.

Razne zanimivosti.

—o—

Nemška nasilnost proti Slovanom na Dunaju.

2. oktobra 1912. je dunajski magistrat zaprl zasebno češko šolo Komenskega društva v Schützengasse, in sicer iz krajno policijskih varnostnih razlogov. Ko je na rekurz nižjeavstrijski namestnik zatvoritev sistiral, se za to dunajski magistrat ni zmenil in je trdil, da iz stavbnih razlogov šole ne pusti otvoriti. Ministrstvo je pritožbo dunajskega magistrata odklonilo. Dne 5. t. m. je pa dobilo Homenskyjevo društvo odlok dunajskega magistrata, da po odloku notranjega ministrstva šola ostane iz stavbnih razlogov še naprej zaprta. Enakopravnost pa res taka, kakor na Mažarskem.

Germanizacija

je že Nemcem prešla tako v meso in kri, da hočejo za Nemce napraviti celo kamerunske črnce. Mati Germanija je postala že tako perverzna, da hoče imeti tudi črne pankrte. Uradni list nemške vlade v Kamerunu priobčuje namreč naredbo, ki ukazuje, da je treba zamorce, stoječe pod nemškim gospodstvom, prisiliti, da se nauče nemškega jezika. Toda tako nasilno kakor proti Poljakom v Poznanju si Nemci ne upajo nastopati proti zamorcem. O kakšnem razlaščevanju ni govora, da, uradni list celo dopušča, da se sme celo v uradnem poslovanju, če ne drugače, rabiti zamorski jezik. To je vsekakor značilno, da si Nemci ne upajo nastopati proti Slovanom. Zamorcev se pač boje, dasi se bahajo: "Wir Deutsche fürchten Gott und sonst Niemanden auf der Welt." Proti Slovanom seve in naj si bodo to Poljaki, Čehi ali Slovenci — nastopajo z vso brutalnostjo, ker se zavedajo, da so Slovani mehke, dobre duše, ki samo tožijo in tarnajo zaradi krivic, ki se jim gode z nemške strani, nikdar pa ne stisnejo gnevno desnice, da bi se ubranili tlačiteljev.

Državno zavarovanje brezposelnih na Angleškem.

Ob pričetku letošnjega leta je stopil na Angleškem v veljavo zakon o zavarovanju proti brezposelnosti in podpore je vlada tudi že dejansko izplačala. Državno zavarovanje zoper brezposelnost ne obsega vseh strok, temveč za sedaj le one (zlasti stavbinske stroke in stroke in stroke za izdelovanje strojev), kjer nastopa brezposelnost v prav občutni meri. Delavci plačujejo (po avstrijskem denarju) po 25 vinarjev na teden, delodajalec prav toliko in vlada prispeva eno tretjino od skupnih prispevkov. Delavec ima pravico do podpore po prvem tednu brezposelnosti, in sicer dobivajo stavbinski delavci 7 K 20 vin. na teden, delavci iz industrije za stroje pa po 8 K 40 vin. Več kakor 15 tednov na leto ne dobivajo podpor. Stavbinski delavci dobivajo zato manjšo podporo, ker je nezaposlenost v njihovi stroki mnogo mnogo večja kakor pri drugih strokah. Dne 1. februarja 1913 je bilo po različnih strokah zavarovano proti brezposelnosti 2 milijona 297 tisoč 326 delavcev. Med temi je bilo približno 10,000 žen in deklet in okolo 100,000 oseb, ki niso bile stare še 18 let. Do 8. februarja je prosilo za podporo 187,805 zavarovancev.

Vchunstvo med laškimi častniki.

V Modeni so zaprli 30-letnega bivšega poročnika Carlo Cassona, sina majorja Cassone zaradi vohunstva v prid Francoski. Sum je nastal vsled tega, ker je Cassona v zadnjem času zelo potratno živel in ker se je večkrat vozil v Pariz. V zaboju so našli zelo važne tajnosti in pismo, v katerem zahteva Cassona veliko denarja. Milanski list "Secolo" piše, da je izdal Cassona tudi mobilizacijski načrt in da je stal v ozki, zaupni zvezi z več laškimi štabnimi častniki.

Iz življenja rezervistov.

Predstojniki neke sarajevske stotnije so dalj časa opažali, da nosi eden vojakov vsak drugi dan zavitek na pošto. Sumili so, da tiči za tem vohunstvo ali kraja, pa ga je te dni počakala vojaška komisija s podpolkovnikom in stotnikom na čelu. Komisija je vojaku odvzela zavitek, ga odprla in kaj je zagledala? V zavitku so bile skorje starega komisa, koščki mesa in 12 vinarjev: mož je pritegal te reči od ust in pobiral ostanke svojih tovarišev, da jih je vsak drugi dan pošiljal svoji ženi in otrokom. Zgodba je napravila na vso komisijo silen vtisk, pa so zbrali nekaj denarja in ga poslali njegovi ženi. Ampak tudi s tem denarjem je imela nesrečnica poln koš sitnosti, ker se je čudila, kako ga je mogel poslati njen mož, in ker tudi možu ni bilo znano, kdo da je ženi poslal denar, je šel na pošto, da se informira. Ker tudi tu ni ničesar izvedel, je naznanil zadevo stotniku, ki ga je pomiril. Kmalu nato je bil mož, ki je že dalje časa služil kot rezervist, odpuščen iz vojaške službe. — Zgodba prav nazorno osvetljuje gorje rezervistov in njihovih družin!

Kaj je prepričanje?

Neki socijalno-demokratski časopis v Inomostu piše: Te dni je prestopil v Kirchbergu skladiščni oskrbnik Fran Had iz protestantske cerkve v katoliško. Menjava vere — to bi samoposebi še ne bilo vredno pozornosti; če pa zasledujemo ponovno menjavo vere in prepričanja tega gospoda, postane stvar prav zabavna. Pristojen je v Horo na Češkem in je bil v svoji mladosti navdušen Čeh. Pozneje je bil trgovsko pomočnik v Lincu in postal strasten Vsenemec ter kričal na vse pretege "hajl", da je postal hripav. Da bolj podkrepi svoje nemštvo, je postal protestant. V poznejših letih ga je zanesel veter v Kirchberg, kjer je poskočil zopet v naročje edino zveličavne katoliške cerkve.

Zazidano dekle.

Strahoten zločin, ki v svojih podrobnostih spominja na poglavje iz šundromana bolj kakor na resnico, se je zgodil v okolici Barcelone na Španskem. Več elegantno oblečenih gospodov je napadlo na cesti zidarja, zavezali so mu oči, ga posadili v avtomobil in se odpeljali z njim v hišo, ki je bila zidarju popolnoma neznana. V krasno opremljeni sobi so mu odvezali oči, nastavili revolver in ga prisilili, da je zazidal v kot sobe lepo, mlado dekle. Ko je dokončal svoje strašno delo, so mu stisnili v roke večjo svoto denarja, mu zopet zavezali oči in ga odpeljali z avtomobilom na samotno cesto, kjer so ga pustili. Policija išče naporno ono hišo, kjer se je dogodil strašni zločin.

Pohvale vredna odredba.

Glasom odloka c. kr. železniškega ministrstva od 18. aprila 1913. št. 6489. je prepovedano na avstrijskih železnicah nositi v klobukih nezavarovane igle. — Osebe, ki kršijo to prepoved, se morajo izključiti od vožnje in zapadejo kazni od 2 do 200 K ali zaporu od 6 ur do 14 dni.

Za smeh in kratek čas.

Letina na Dolenjskem.

Tujec: "Letos imate dobro letino, kajne, oče?" — Dolenjec: "I, nej glih kaj reč' — še dost' faj. Krompirja velik' in tud' debev je — ampak ta druobnega nič nej, — na vem, kaj bama prašičem dajal!"

Spomini.

Pesnikova žena: "Sladki oj spomini zlati, ko sedela nekdaj tukaj sem na trati."

Nevoščljivost.

— Poglej John, to je pa gospa županja z njenim $250 vrednim novim klobukom.

Otročja želja.

Gospa pestunji: "Spravi otroke iz sobe — moj zdravnik gre!" — Hčerka: "Mama, pusti nas, bi radi videli.." Mati: No, kaj pa?" — Hčerka: "Oče vedno pravi, da te doktor vodi za nos — in to bi radi videli!"

PRED LOVOM.

— Gospod Fajteles, — kaj pa pomenjajo te buteljke šampanca?"

— "Jutri grem k baronu Tajteles na lov, pa se moram malo privaditi pokanja ali streljanja."

Lepo presenečenje.

Neka žena pride v cerkev in prinese s seboj korbico polno jajec. Hoče jih postaviti na varen prostor; dene jih vrh izpovednice. — A glej — izpovednica ni imela nič strehe in notri sedeči gospod se ni malo prestrašil čudne toče.

Razočaranje.

A: "Čemu jo je pa vaš g. zet tako poparjeno odkuril od hiše?"

B: "Računala sva, koliko dolgov ima vsak izmed naju."

Oj te ženske!

Mož: "Napravi se že vendar enkrat, voznik že čaka pred hišo.

Žena: "Samo še trenotek, — da se pogledam v ogledalo."

Mož: "Ta trenotek bo pa trajal gotovo zopet celo uro."

Kakor ve, tako pove.

Zdravnik je moral ponoči k bolniku čez vodo po ozki brvi, ki ni imela držaja. Ko sta bila z vodnikom na sredi brvi, zakriči ta na vse grlo: "Gospod doktor, pazite dobro, da ne omahnete tukaj je že marsikateri osel v vodo padel!"

NA DEŽELI.

Turist: "Prinesite mi najprvo polič prekuhanega kozjega meka."

Domača dekla: "To mleko nam je za danes popolnoma pošlo.

Turist: "Pa prinesite, kakor šnega imate sploh pri hiši.

Prijetna vest

ZA VSAKO SLOVENSKO DRUŠTVO V ZJEDINJENIH DRŽAVAH OB TEM ČASU SPLOŠNE DRAGINJE JE, DA NAŠA :-:

slovenska unijska tiskarna računa še vedno najnižje cene za vse najboljše društvene in trgovske TISKOVINE. Tisoče zahval slovenskih društev po Ameriki, katerim smo tiskovine izgotovili, nam je velik dokaz, da smo ustregli že tisočim društvom.

Mi izdelujemo društveni papir, kuverte vseh mer, bolniške liste, pravila, prošnje za vsprejem, plačilne knjižice, vse tiskovine za veselice. Ako imate sploh kako tiskovino, pošljite jo nam, in od nas dobite točen odgovor, koliko stane, delo je narejeno v najkrajšem času v vašo popolno zadovoljnost. Pišite po cene.

Prva slovenska unijska tiskarna

CLEVELANDSKA
AMERIKA,
6119 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Jednotini in Zvezini znakovi

Srednja velikost, zato pa dobro blago in po ceni. En znak stane 15c, 12 pa za $1.10; zlate znake prodajam pa po $1 kos. Znake imam prirejene kakor gumbe, ali pa kakor igle za kravate. Imam pa tudi v zalogi priveske vsakovrstnih znakov. Cena priveskom z znakom na eni strani je $1.75 in na obeh straneh pa $2. V zalogi imam sledeče znakove: K. S. K. J., J. S. K. J., Sv. Barbare v Forest City, Pa., S. N. P. J., S. S. P. Z., S. D. P. Z., S. D. P. D., H. S. Z., Z. S. Z., II. Zajednice v Ill., N. H. Z. Male zneske pošlje se lahko v poštnih znamkah.

Naslov za znake je:

M. Pogorelc,

box 226 WAKEFIELD, MICH

Naslov za drugo trgovino je:

M. Pogorelc, 29 E. Madison St., Room 111 CHICAGO, ILLINOIS.

Velika zaloga vina in žganja.

Marija Grill

Prodaja belo vino po.....70c. gallon
črno vino po .....50c. "
Drožnik 4 galone za.....$1.00
Brinjevec 12 steklenic za.....$12.00
4 gal. (sodček) za $16.00

Za obilno naročbo se priporoča

MARIJA GRILL,
5308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, O

Krasen gramofon.

Zastonj na poiskušnjo za 90 dni.

GRAND COLUMBIA

je daleko najboljši instrument. Regularna cena $75.— Naša posebna cena le $38.— in 12 plošč s pesmimi zastonj. $40.— gramofon za $22.50 s prostimi darili. Pišite za cenik ali pa pošljite par dolarjev depozita, nakar vam pošljemo gramofon za prosto poiskušnjo za 90 dni.

Transatlantic Co.
74 Cortlandt St., New York.

Phone 346.

FRANK PETKOVSEK,
Javni notar — Notary Public,
718-720 Market St., WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA fina vina, najbolje žganje te-izvrstne smotke — patentovana zdravila.
PRODAJA vožne listke vseh prekomorskih črt.
POŠILJA denar v star kraj zanesljivo in pošteno
UPRAVLJA vse v notarski posel spadajoča dela.

Zastopnik "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK.

Jugoslovanska Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI ODBORNIKI:

Predsednik IVAN GERM, 807 Cherry Way or Box 87, Braddock, Pa.
Podpredsednik: IVAN PRIMOZIC, Eveleth, Minn. Box 661.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn., Box 434.
Pomožni tajnik: MIHAEL MRAVINEC, Omaha, Neb., 1224 So. 15th St.
Blagajnik: IVAN GOUZE, Ely, Minn., Box 105.
Nadzornik: ALOJZ VIRANT, Lorain, Ohio, 1709 E. 32th St.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, Joliet, Ill., 930 No. Chicago St.

NADZORNIKI:

ALOIS KOSTELIC, Salida, Colo., Box 522.
MIHAEL KLOBUCHAR, Calumet, Mich., 115 — 7th St.
PETER SPEHAR, Kansas City, Kans., 422 No. 6th St.

POROTNIKI:

IVAN KERŽISNIK, Burdine, Pa., Box 122.
FRANK GOUZE, Chisholm, Minn., Box 715.
MARTIN KOCHEVAR, Pueblo, Colo. 1319 Elier Ave.

Vsi dopisi naj se pošiljajo na glavnega tajnika, vse denarne pošiljatve pa na glavnega blagajnika Jednote.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Nevarno je zbolel č. g. zlatomašnik Andrej Vole, župnik v p. v Olševku pri Kranju.

Umrla je dne 15. junija v Podragi na Vipavskem Josipina Koller, mati župnika Gustava Kollerja.

Življenje si je vzel na Kalcih posestnikov sin Fran Gostiša, star 25 let.

V konkurzu je trgovec Anton Merješič v Medvodah.

Kako usmiljeni bratje pokopujejo mrliče. Iz Kandije se poroča: Kakor že večkrat, smo tudi dne 15. junija popoldne pri bolnici naših usmiljenih bratov videli prizor, ki vzbuja nevoljo zaradi pijetete do umrlih. Nesli so nekega v bolnici umrlega reveža na šmihelsko pokopališče, kjer začne človek nehote premišljevati, je li število na zavodu usmiljenih bratov zdravljenih v soglasju z izkazom v letnem poročilu. Mrlič je bil v navadnem zaboju, preko katerega je bil pogrnjen prt s križem. Nosilci so komodno kadili in se pogovarjali, duhovnika nobenega, kakor je to pri bogatinih navada. Ko je ta "sprevod" šel mimo nekega ob cesti ležečega pijanca, je eden dejal: Le hitro tega zanesite, potem pridite pa še po tega-le nazaj. Če ne že radi pijetete do revnega mrliča, vsaj zaradi lepše reklame za zavod sam bi bilo priporočati, da takih "sprevodov" ne vidimo več.

Sprememba posesti. Iz Novega mesta: Zegatovo hišo ob stari državni cesti blizo deželne kmetijske šole v Kandiji, v zadnjem času last mesarja in gostilničarja Windischerja, je kupil zavedni narodnjak, pečar Klemenčič za 14,800 K. K tej prodaji spada tudi prostor, kjer so novomeški Nemci imeli svoj Lawn-tennis. Novi lastnik si na tem prostoru zgradi moderno tovarno za izdelovanje pečarskih izdelkov. — Graščino Srebrniče, last pokojnega deželnega stavbnega svetnika Witschla (sedaj njegove vdove) je baje kupil neki Dunajčan za 80,000 K. Rodbina Witschl se preseli v novo vilo v Kandijo.

Vodovod za Moste. Med ljubljansko mestno občino in deželnim odborom je sklenjen dogovor, po katerem se razširi mestni vodovod v Moste. Dela, ki so proračunjena na 90,000 K, se bodo takoj pričela in bode vodovod v Mostah dograzen še letos.

Nova električna centrala na Notranjskem. Karol Kress, c. kr. stavbni svetnik in civilni inženir v Pragi, namerava izkoristiti vodno moč potoka Unec, ki izvira blizu Planine in teče potem po planinski dolini med Garčarevcem in Lazami ter potem zopet izgine v mnogih kraških požiralnikih. V ta namen hoče v potoku Unec približno 60 metrov pod cestnim mostom pri hasberškem gradu vzidati 0.8 m visok jez, odkoder naj se na največ 11 kubičnih metrov sek. cenjena obratna voda dovaja potom obokanega, v betonu sezidanega vodovoda k garčarevskemu hribu. Ko preteče obratna voda hribovje, ki loči planinsko dolino od ljubljanskega polja, pride ista v 9812 m dolgem rovu v ob pobočju Kladuškega griča ležeči vodnjak, odkoder se napelje po ceveh s strmcem okroglo 145 m na električno centralo, postavljeno v dolini nad Retevjem. Centrala sestoji iz treh turbin s skupno močjo 16,215 konjskih sil in iz naprave za kalorično rezervo. Spodnja voda od turbin v dolini se spelje do velike Ljubljanice nad Verdom pri Vrhniki po 300 m dolgem rovu. C. kr. okrajno glavarstvo v Logatcu je razpisalo komisijsko obravnavo na dan 7. julija 1913 in po potrebi na sledeče dni ob devetih dopoldne pri hasberškem gradu v Planini.

Otrok naj ne varujejo stari ljudje! 25 korakov od Logarjeve hiše v Studoru je plitva, približno dva metra dolga mlaka. Dne 26. aprila so šli vsi domači na polje, ostala je doma le užitkarica Helena Logar, ki je varovala otroka. Otrok je zašel v plitvo vodo in utonil. Sodišče je sedaj kaznovalo starko z 1 tednom zapora.

Dvakrat pred sodiščem. Franc Ropotar, posestnik v Zgornjem Berniku, je bil obtožbe zaradi težke telesne poškodbe z razsodbo dne 24. decembra l. l. oproščen.. Nove poizvedbe so pa dognale njegovo krivdo. Položaj je bil namreč ta: Obdolženec in njegov stričnik Andrej sta gnala troje volov iz Ljubljane domov. Od vasi Skaručne naprej, bila je že tema, se pripelje na razsvetljenem kolesu za njima Andr. Križnar, ki je dajal z zvoncem znamenje za umikanje. Ker se pa ta dva nista zmenila za opomin, je stopil Križnar raz kolo in stavil Franceta Ropotarja na odgovor, zakaj se mu ne umakne. Obdolženec odvrne, da se takim smrkovcem ne bo izogibal, obenem ga je udaril po glavi. Zbil mu je klobuk na tla in ga, ko se je ta priklonil, da bi ga pobral, udaril z nožem tako silno po čelu, da mu je prebil čelno kost. Obdolženec tajenje pri drugi razpravi ni pomagalo, ker so se našli neovrgljivi dokazi za njegovo krivdo. Sodišče ga je sedaj obsodilo na šest mesecev ječe.

Posledice slabe vzgoje. France Triller se je učil pri Francetu Rodetu v Kranju čevljarskega obrta. Slaba fantova vzgoja ga je privedla do tega, da je postal tat. Jemal je svojemu mojstru večkrat denar, in sicer iz odprte, včasih pa tudi iz zaklenjeen miznice. Kakor mojster trdi, mu je fant najmanj do 100 K izmaknil. Obdolženec priznava, da je zaklenjeno miznico z nekim jeklenim brusilom odpiral. Obsojen je bil na dva meseca težke ječe.

ŠTAJERSKO.

Nesreča v velenjskem rudniku. Rudniški kapital ima zopet težko poškodbo mladega delavca na svoji črni vesti; dne 10. junija se je težko ponesrečil dvajsetletni Martin Milanšek. Ob pol desetih zvečer, ko se začno ljudje voziti v rov, je hotel obesiti vrata na "šalo". "Šala" pa še ni obstala in je mladenič padel tako nesrečno, da je sedla "šala" nanj, mu zlomila nogo in ga tudi sicer po telesu težko poškodovala. Skoro deset minut je vpil na pomoč in ko mu je sape zmanjkalo, je omedlel. Šele potem je opazil nesrečo eden strelnih mojstrov in pozvonil, da se je "šala" zopet vzdignila. Nezavestnega so ponesrečenca vlekli v pazniško pisarno, od tam v bolnišnico na Lilienberg; dne 13. junija so ga prepeljali v celjsko bolnišnico.— Rudniška uprava se brezvestno igra z življenjem rudarjev; navedena nesreča bi se dala čisto lahko preprečiti, ako ravnateljstvo ne bi varčevalo z denarjem na račun delavskih kosti. Brez tehničnih zaprek bi se dala vrata tako napraviti, da bi jih ne bilo treba vsak pot na novo obešati in snemati; seveda je rudniški upravi več do tega, da prihrani akcijonarjem nekaj kron, nego da obvaruje rudniške tlačane smrti ali težke poškodbe. Pa tudi brez tehnične preuredbe bi se dala preteča nevarnost zmanjšati. Ako bi uprava puščala pod rovom stare, izkušene delavce kot "Einfasserje" — a da prihrani nekaj vinarjev, izmenjava vsak mesec delavce na tem nevarnem mestu. Nujna zahteva je tudi, da sta nameščena pri predoru dva delavca, ampak varstvo delavskega življenja je za rudniško gospodo "luksus", ki si ga ne dovoljuje — "je škoda denarja". Če ravnatelj potrebuje hlev za konja, za perutnino, za psa, so mizarji takoj pri rokah — za delavsko varstvo pa "je škoda denarja". — Stanje Martina Milanška je zelo opasno: če tudi okreva, bo pohabljenec vse svoje žive dni. Njegova usoda — ki lahko doleti danes ali jutri slehernega od nas, kar nas tlačani v velenjskem rudniku — naj bi bila glasen opomin za vse velenjske rudarje, da se pridružijo organizaciji, da jo očvrste in ojačijo in da z njeno pomočjo dosežejo od rudniške gospode zadostno varstvo svojega življenja!

PRIMORSKO.

Vojni minister v Gorici. Dne 17. junija v jutro z brzovlakom južne železnice je dospel v Gorico vojni minister Krobatin. Ostal je tam tri dni, si ogledal garnizijo, prisostvoval vojaškim dirkam in nekaj oficirjev iz vseh garnizij v deželi se je sešlo pri njem. Na kolodvoru so ga sprejeli samo štirje častniki, ker ni hotel nobenega večjega sprejema.

Ekscelenca g. Avgust Jakopič, predsednik višje deželne sodnije v Trstu, je dospel dne 16. junija v Gorico in pregledal tamkajšnji sodniji.

Pater Škrabec na Kostanjevici v Gorici je imenovan konsistorijalnim svetnikom.

Izpred okrožne sodnije v Gorici. Dne 16. junija je stal pred kazenskim senatom Andrej Cingerle iz Kromberga. Obtožen je bil, da je grozil s smrtjo Josipu Trnoveu, "katerega ustreli kot hudičevega klerikalca". Po skoraj triurni razpravi je bil Cingerle oproščen hudodelstva nevarne grožnje, obsojen pa je bil na 10 K globe, ker je imel brez oblastvenega dovoljenja orožje.

KOROŠKO.

Strela je udarila v okolici Št. Vida v čredo, ki jo je prehitela nevihta na prostem in ubila pet volov in 2 telici.

Zaprli so v Št. Pavlu zloglasnega postopača, tatu in roparja 23-letnega Vendelina Fellnerja. Fellner se je potikal že dolgo v okolici in je izvršil nebroj tatvin in vlomov in ogrožal okolico daleč na okoli.

Bencin. Pri snaženju rokavic se je vnel Mariji Koberji v Beljaku bencin, pri čemer je dobila žena tako težke opekline., da so jo morali prepeljeati v bolnišnico.

Požar. V Dhoršah je pogorel hlev posestnika Neubauerja in posestvo tesarskega mojstra Laksa, Ogenj so zanetili v hlevu vsled neprevidnosti Neubaruerjevi uslužbenci. Škodo cenijo na 8000 kron.

Strop se je udrl. V največji dvorani v Celoveu, v kateri se vrše skoro vse večje nemške slavnosti, shodi in prireditve, v hotelu Sandwirt, se je podrl strop. Dvorana je bila sezidana komaj pred šestimi leti. Sreča je bila, da ni bilo v dvorani ljudi, ki bi našli drugače svoj grob v podirajočem se stropu. Velika nevarnost je, da se ne podere cela streha. Lastnik hotela, Jamek, ima veliko škodo.

Pačenje slovenskih krajevnih imen. Koroški Nemci so popačili mnogo lepih slovenskih krajevnih imen. Najtežje delo so imeli s pačenjem gorskih slovenskih imen. Ravnatelj Jahne je pred par leti izdal celo brošuro naravnost izmišljenih, umetno narejenih krajevnih imen. Tako je med drugim imenoval Grlovec v Karavankah "Ferlacher Horn", Zelenico pa — Spinatkogel. Izraza "Ferlacher Horn" se je začela posluževati tudi že uradna "Klagenfurter Zeitung", da pa bodo čitatelji vedeli, kaj da je to, pristavlja v oklepu slovensko ime, izgovorjeno v dialektu, "Harloutz."

Nadpcročnik, ki je izginil iz Beljaka, se piše Ferdinand Jacob. Bil je v zvezi z Redlovo aféro, poleg tega je pa poneveril večjo svoto denarja.

Nesreča. Na planinskem pašniku pri Kotoreah je padla čez visoko strmino lepa breja krava, last posestnika Frana Rieglerja, vredna 400 K.

DELO DOBI

60 mož, šumski delavski. Stalno delo pozimi in poleti, plačam po $1.75 do $2.00 na dan, hrana in stanovanje prosto, posebno ugodna prilika je za rojake, kateri so brez dela, v Mississippi, Louisiana, South Carolina, Georgia in Texas. Tukaj imamo dobro studenčino vodo in dober zrak, ni nikake vročine. Za pojasnila se obrnite na:

Hubert Mihic,
Black Mountain, N. C.
(28-6 v 2 d)

SKRBITE ZA BODOČNOST.

Kdor hoče, da bode imel živeti od česa na stare dni, mora že zdaj skrbeti za svojo bodočnost Ni je lepše prilike, kot vam jo nudiva midva. Kupi in odplačuj polagoma zemljo, pa boš kdaj na svojem. Prodajava svojo zemljo od 15 dolarjev naprej za aker Sto dolarjev plačaš takoj, ostalo mesečno po deset dolarjev. Če si bolan ali nimaš dela, počakava Če kupiš 40 akrov, plačava vožnjo. Prodava samo tistim, katere pridejo sami pogledat. Jamčiva, da pridelate na vsak aker naj manj toliko čistega vsako leto kolikor plačate za vse aker. Iz čistite lahko nekaj akrov na teden. Do železnic in mest od enodo štirih milj. Kmetije vse naokoli. Zdrav zrak, nobenega mo virja, polno studencev. Nimava nobenih agentov in zato ne zamnjujte naju z drugimi, ki prodajajo danes tukaj, jutri tam, danes za to, jutri za drugo kompanijo. Ne silite v kraje, kjer gre samo živinoreja, ker za živino ne potrebujete 40 akrov, kot pri nas ampak trikrat toliko. Najboljša prilika za tiste, ki se nameravajo to pomlad naseliti. Če ne mislite letos iti gori, kupi letos, kupi ta koj, pa boš že nekaj odplačal do drugega leta. Vedi, da delo ni stalno, da pridejo krize — pa če imaš svoj košček zemlje, se lahko umakneš in v vsaki krizi napraviš življenje. Piši ali pridi še danes na naslov: Krže Mladič Land Co., 2616 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill. Telefon: Lawndale 7449. Začni danes, če hočeš kaj imeti jutri. Če pa odlašaš vedno na jutri, ne boš imel nikdar nič

Društvene vesti za Greater New York in okolico.

—o—

SLOVENSKO SAMOSTOJNO BOLNIŠKO : : PODPORNO DRUŠTVO : :
za Greater New York in okolico v obsegu dvajsetih milj, s sedežem v New Yorku.
Ustanovljeno 17. decembra 1911.

ODBOR:

Predsednik: Alojzij Škrabar, 424 E. 9th St., New York, N. Y.
Podpredsednik Mihael Pirnat, 2803 Catalpa Ave., Ridgewood, N. Y.
I.tajnik: Vinko Zevnik, 1866 Cornelia St., Ridgewood, N. Y.
II. tajnik: Anton Plevel 410 E. 5th St., New York, N. Y.
Blagajnik: Ivan Maček, 346 E. 9th. St., New York, N. Y.
Nadzorniki:
Anton Pauli, 410 E. 5th. St., New York, N. Y.
Ivan Pirnat, 267 E. 10th. St. New York, N. Y.
Ivan Podboršek ml., 523 Savoye St., West Hoboken, N. J.

Društveno geslo: "V slogi je moč!"

Seje se vrše vsako četrto soboto v mesecu v Beethoven-Hall, 210 E. 5. ulica blizu 3. Ave. New York, N. Y.

VESELICE IN IZLETI 1913.

Rojaki in rojakinje, pristopite v naš krog, ker edini namen našega društva je: podpirati drug drugega in gojiti slovensko narodno zavest, in bratoljubje.

Slov. samostojno boln. podp. društvo za Greater New York in okolico priredi "Vinsko trgatev" v soboto, dne 18. okt. 1913. v "Beethoven-Hall" 210 E. 5th St., v New Yorku.

Društvo Sv. Jožefa priredi svoj letni PIC-NIC v nedeljo dne 10. avgusta v Tivoli-Park, Glendale, L. Isl.

Društvo S. Frančiška priredi PIC-NIC v nedeljo 6. julija v Henry Walters Emerald Parku, Glendale, L. Isl., dalje "Silvestrov večer" dne 31. decembra 1913 in 17. letno veselico, dne 21. februarja 1914. v D. A. Sokolovni, 525 E 72. St. v New Yorku.

Društvo Sv. Petra priredi družinsko zabavo v soboto 30. avgusta v dvorani bratov Vogrič v Brooklynu, N. Y.

Društvo "Orel priredi letni PIC-NIC dne 20. julija 1913.

Slov. pevsko in dramatično društvo "Domovina" priredi veliki koncert v nedeljo dne 28. septembra v 'Arlington-Hall' na 8. ulici blizu 3. Ave. v New Yorku.

Pot k zdravlju, moči in kreposti.

ŽELODČNE BOLEZNI

Revmatizem

ledvice, jetra in mehurne bolezni, zguba moške kreposti, nervoznost, gubitek življenskega soka, sifilis ali zastrupljena kri, nalezena ali podedovana, impotenca, tripor, nočni gubitek, atrofija, striktura, varicocele in vse druge moške spolne bolezni se zamorejo temeljito ozdraviti doma, privatno in z malimi stroški.

Ta brezplačna knjižica govori o teh boleznih. Pove vam zakaj trpite in kako lahko ozdravite. Ako ste se že naveličali, trošiti denar, ne da bi dosegli trajno zdravlje, pišite še danes po to dragoceno knjižico.

50.000 KNJIŽIC ZASTONJ

Vsaka Knjižica je Vredna $10 Bolnemu Človeku.

Tisoče mož je že zadobilo perfektno zdravlje, moč in krepost s pomočjo te knjižice. Zaloga znanosti je: vsebuje ravno tiste stvari, katere bi moral znati vsak mož, miad ali star, oženjen ali samec, bogat ali reven. Ako ste bolni in nezmožni za delo, ta knjižica je za vas vredna stotine dolarjev.

To knjižico je spisal star zdravnik, kateri je leta in leta zdravil specijelno samo moške spolne bolezni. Zdravil je več kot 25.000 mož. Pomislite kaj tolika izkušnja pomeni. Ako ste nezadovoljni in ne morete delati ter uživati življenja; ako hočete hitro in korenito ozdraviti; ako hočete imeti bogato, čisto kri v svojih žilah; ako hočete biti močan in živahen mož; ako hočete močno telo, jasno misel in trajne živce, izpolnite še danes kupon spodaj in pošljite ga nam.

Kupon za Brezplačno Knjižico.

Zapišite vaše ime in naslov, izrežite in pošljite še danes. Pišite razločno.

Dr. JOS. LISTER & CO., Aus. 500, 22 Fifth Ave., Chicago, Ill.

Gospodje:—Jaz trpim vsled bolezni, zato prosim, pošljite mi vašo brezplačno knjižico za moče, poštnine prosto.

Ime.....

Ulica in štev. ali Box.....

Mesto.....Država.....

PET TOČK.

1) Rodovitna zemlja.
2) Zdrava, čista studenčna voda.
3) Zdravo podnebje, ugodna klima in prijazen kraj.
4) Dober trg doma in dobre železnične zveze s velikimi industrijalnimi mesti.
5) Nizke cene, lahki obroki ter nobene čifutarije.

Še je prostora za 150 rojakov. Pridite in oglejte si to zemljo in kraj sedaj ko vidite kaj raste in kako raste.
Tu bodo samo Slovenci, tujcev ne bo med nami.

VSE TO je vzrok, da sem prodal od 23. marca naprej nad 60 rojakom farme v največji slovenski farmarski naselbini v

WAUSAUKEE, WISC.

PREDNO kupite farmo, glejte, da imate poleg drugih tudi TE ugodnosti, brez katerih niste v stanu uspešno izhajati

Za nadaljne informacije pišite

A. MANTEL
c/o of CRIMMER LAND CO.,
133 W. Washington St., Chicago, Ill.
Room 1607.

Rad bi izvedel za svojega brata FRANKA GREGORIČ. Slišal sem, da se nahaja nekje v Coloradi. Prosim cenjene rojake, če kedo ve, da mi naznani, ali naj se pa sam oglasi svojemu bratu: Joseph Gregorič, Box 54, Colesburg, Pa. (3-8—7)

Najboljša Slovensko-angleška slovnica.

Prirejena za slovenski narod, s sodelovanjem več strokovnjakov, je založila Slovenic Publishing Co., 82 Cortlandt St., New York, N. Y. Cena v platnu vezani $1. Rojaki v Cleveland, O. dobé isto v podružnici Fr. Sakser, 6104 St. Clair Ave., N. E.

Prekinjeno delo.

Naše vsakdanje življenje bi moralo biti tako urejeno, da bi ostali čvrsti in da bi mogli v polni meri uporabiti svoj čas in svoje zmožnosti. To bi nas delalo zdrave in močne. Noben naših organov ne sme prekiniti svojega dela v škodo celega telesa.

A tudi največja skrb včasih ne more preprečiti, da se delovanje kakega organa zmanjša ali da se sploh ne prekine. Dogaja se, da noče želodec sprejemati hrane ali vsaj toliko ne, kot jo potrebuje telo. Včasih prenehajo jetra ali kak drugi organ z delovanjem in posledica je težka konstipacija. V takih slučajih, ko so aficirani prebavni organi, je najboljše sredstvo

TRINERJEVO
Ameriško Elixir grenko vino.

Ta Vam očisti celi sistem, brez bolečin in drugih neprilik. Ojači Vam tudi prebavne organe in s tem celo telo.

USTVARI DOBER TEK,
POSPEŠI SEKRECIO IN
OLAJŠA KONSTIPACIJO,
NOTRANJE BOLESTI IN KRČE,
GLAVOBOL, ZLATENICO,
KOLCANJE IN BLJUVANJE.

Vspešen je pri vseh takih boleznih, pri kojih trpi želodec in pri kojih opazimo zmanjšanje teka, konstipacijo in slabost. Priporočamo jo pri nervoznosti, povzročeni po neprebavi in pri boleznih ženskih spolovil, povzročenih po kronični konstipaciji.

V LEKARNAH

JOSEPH TRINER,

1333--1339 SO. ASHLAND AVE., CHICAGO, ILL.

Kapitan Satan

.....ali.....

Doživljaji Cirana de Bergerac.

Spisal Louis Gallet. — Za "Glas Naroda" poslovenil J. T.

(Dalje.)

Komaj je služabnik odšel iz sobe, je dozdeven pesnik glasno zaklical: — Ali sem res tako dobro napravljen, da me še Vi niste mogli spoznati?

— Rinaldo! — se je začudil Roland.

— Da. Dali ste mi en dan dopusta, in jaz nisem izgubil niti minute časa.

— Kaj si res ti? No, to je pa nekaj čudovitega! Pravemu sem zaupal težavno nalogo, ker sem jo tebi.

— Kaj ne? — se je nasmehnil sluga. — Dovolite, da Vam povem kako je bilo.

— Hitro, Hitro!

V par besedah je ponovil Rolandu pogovor med Kastiljanom in Ciranom.

— V Perigord bo šel? Tam je toraj ona usodepolna listina?

— Da, pri nekem Bergeracovem prijatelju.

— Prijatelju? Ali si slišal. Kako sta ga imenovala?

— Cirano je govoril samo o Žaku.

— Žaku? — je pomislil Roland — hm, hm, kdo bi bil ta človek?

— Ne trudite se, milostljivi gospod. Ime nima pri vsem tem nobenega pomena. Cirano je tudi pisal pismo.

— In ga naslovil na Žaka?

— Popolnoma; pisma se moramo polastiti, kaj ne?

— In dobili ga bomo, ne bojte se.

— Samo če ni v pismu kaj, kar se nanaša na listino mojega očeta?

— Gospod Bergerac je rekel, da o listini ne sme niti Žak niti Kastiljan ničesar vedeti.

— Prav! — mu je odvrnil grof vidno vesel. — Do pisma boš lahko prišel, ker se mi zdi, da Kastiljan ni posebno velik junak.

— In če se bo skušal vstavljati, bo še toliko slabše zanj.

— Kedaj se napoti?

— Z jutranjo zoro?

— In ti?

— Sledil mu bom, mogoče bom šel tudi pred njim. Milostljivi gospod, zanesite se na mojo spretnost.

— Gotovo, gotovo.

— Prosim Vas, dovolite mi, da delam čisto po svoji pameti. Listino bom dobil, pa če mi pomaga vsa Ben-Joelova banda zlomiti vrat Kapitanu Satanu. Toda — je pristavil tišje — denarja bom potreboval.

Roland je odprl predal male omarice rekoč: — Vzemi kolikor hočeš.

Sluga je segnil dvakrat vanj in si napolnil žepe s zlatniki.

— V par dneh bo storjeno po Vaši želji, gospod. Oporoko boste dobili, in Vaši sovražniki bodo uničeni.

— Nobenega nasilja.

— Ne bojte se, milostljivi gospod Ciranu bomo toliko časa prizanašali dokler bo potrebno. Če pa pade, bo njegova krivda. Kar se tiče pisarčka —

— On je tvoj, naredi z njim kar hočeš.

— Na svidenje, milostljivi gospod, upajte na najboljše!

— Zdravo, Rinaldo. Ob priliki se bom spomnil tvoje pokorščine in te bom bogato obdaroval.

O polnoči se je splazil Rinaldo v svoje stanovanje.

Tam se je preoblekel, dobro skril del denarja, vzel nož in zapustil sobo.

Noč je bila črna, kar ga pa ni oviralo, ker je bil vsega vajen in je videl v temi kot mačka.

Na poti do Hiše Ciklopa ni srečal nikogar. Ko se je prepričal, da je šlo vse k počitku, je narahlo potrkal na vrata, ki so se mu takoj odprla.

— Ali si ti, Rinaldo? — je vprašal Ben-Joel.

— Kdo pa drugi. Ali misliš, da te bo v tej pozni uri obiskalo Njegovo Veličanstvo, naš mali kralj Ludovik II.?

— Vesel si; se ti že mora dobro goditi.

— Gotovo, vse mi gre po sreči.

V medli svetlobi zakajene svetilke ki je visela na črnem stropu, sta stopila med spečimi v ciganovo sobo.

— Prijatelj — je rekel Italjan — sedaj se pravi malo govoriti in veliko delati. Za jutri, to se reče za danes, potrebujem korajžnega moža, ki zna izvrstno sukati meč. Izmed vseh spretnih, mora biti najspretnejši. Ali imaš kakega na razpolago?

— Kakega hočeš: borilca z nožem ali z mečem?

— Z mečem; tudi nož bo še prišel na vrsto, toda pozneje. Delo moramo čimprej končati.

— Počakaj malo — mu je odvrnil cigan in odšel.

Po dveh minutah se je vrnil v spremstvu čudnega moža. Bil je suh, sama kost in koža, toda mišice je imel železne. Na tankih nogah je stalo suho truplo, roke je imel dolge kot orang-utang.

Posebno nenavadna je bila glava, iz katere se je svetilo v kovinski svetlobi dvoje oči, ki so neprestano švigale semtertja. Usta so čisto pokrivale rdečkaste kocine, katere so rasle pod dolgim, ozkim nosom.

Na sebi je imel star površnik, oguljene žametne hlače, raztrgane škornje in luknjast klobuk.

— Ta gospod — ga je predstavil Ben-Joel — je vitez Esteban de Pojastruk, plemič starega provensalskega pokolenja, katerega je zla usoda pripravila do tega, da je poiskal pri nas pribežališča. Medpotoma sem mu v kratkem povedal kaj nameravaš, sedaj mu pa še ti bolj na drobno razloži.

Vitez Esteban je stal mirno in čakal natančnejših pojasnil.

— Ker že nekaj veste, je vsak uvod nepotreben. Samo eno vprašanje: Ali ste Vi zmožni, dragi prijatelj, spraviti s sveta brez vsakih velikih komedij neizkusnega pisarčka?

— Najprej — mu je odvrnil vitez ponosno — nisem Vaš "dragi prijatelj", ali razumete? Jaz sem "gospod vitez", če hoče kedo govoriti z menoj.

— Dobro, gospod vitez, če že ravno hočete, ali ste pripravljeni za dobro plačilo narediti nekega človeka neškodljivega?

— Če se zna braniti, da, če ne, pa ne! Jaz nisem zavratni morilec, gospod.

— Meni je vseeno, naredite kakor hočete.

— No kje ga imate? — je prašal pretepač po poklicu in prijel za bodalo.

— Hudiča, se Vam mudi; potrpite vendar nekoliko.

— Kje je denar?

Pomolil je Italjanu koščeno roko, in čakal. Rinaldo mu je dal dva zlatnika.

— Le še.

— Prokleto ste drag. — se je nasmehnil Rinaldo in primaknil še dva.

— Za enkrat bo dosti. Če se bo vse ugodno končalo, boste dali nadaljne štiri.

Ko ga je Italjan začuden pogledal, je pristavil bandit: — Kakor hočete...

SLOVENSKO ZAVETIŠČE.

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: Frank Sakser, 82 Cortland St., New York, N. Y.
Podpredsednik: Paul Schneller, Calumet, Mich.
Tajnik: Frank Krže, 3616 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill.
Blagajnik: Geo. L. Bronich, Ely, Minn.

DIREKTORIJ:

Direktorij obstoji iz jednega iz odpnika od vseh Slovenskih podpornih organizacij, od vseh Slovenskih listov in od vseh samostojnih društev.

Za znamke, knjižice in vse drugo se obrnite na tajnika: Frank Krže, 3616 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill. Tudi vse denarne pošiljatve pošiljajte na ta naslov.

Narod ki ne skrbi za svoje reve, nima prostora med civilizovanimi narodi. Človek ki ne podpira narodnih zavodov, ni vreden sin svojega naroda.

Spominjajte se ob vseh prilikah Slovenskega Zavetišča

— Sedaj ni časa za pogajanja; dobro, dal Vam bom kolikor zahtevate, toda skrbeti morate, da se vse v redu zvrši.

Bandit ga je pogledal s tako prodirajočim pogledom, da je Italjan nehote obrnil pogled v tla.

— Kdo je moj nasprotnik?

— Kdo? Kaj Vas briga? Kastiljan se imenuje, in dobili ga boste par milj proč od Pariza. V prvi vrsti potrebujeva konj in obleke, toda to bom že sam preskrbel. V eni uri odpotujeva.

Ko je zbudil krčmar Kastiljana, sta bila tudi zasledovalca popolnoma pripravljena na pot.

EDINA SLOVENSKA TVRDKA.

ZASTAVE, REGALIJE, ZNAKE, KAPE PEČATE IN VSE POTREBSCINE ZA DRUSTVA IN JEDNOTE.

Delo prve vrste. Cene nizke.

F. KERŽE CO.

3616 S. LAWNDALE AVE., CHICAGO ILL.

SLOVENSKE CENIKE POSILJAMO ZASTONJ

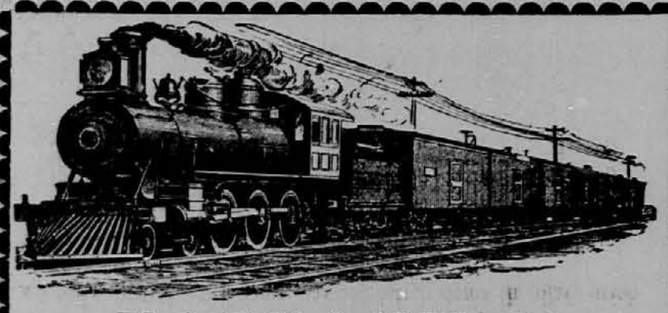

NAZNANILO.

Vsem našim cenjenim naročnikom naznanjamo, da bodemo od sedaj naprej imeli cene naših pristnih domačih pijač, priobčene od časa do časa v časopisu "Glas Naroda".

Brinjevec	zaboj	12	steklenic	$13.00
Tropinjevec	"	"	"	12.00
Slivovka	"	"	"	12.00
Cognac	"	"	"	12.00
Kneipovo grenko vino	"	"	"	6.00

Cena na galone.

Slivovka	galon	$2.75
Tropinjevec	"	2.75
Cognac	"	2.75
Whiskey	"	2.00
Vino domače rdeče	"	.50

Ako bi kdo izmed rojakov rad zvedel cene drugih pijač, ktere niso tukaj priobčene, ga prosimo, da naj se pismeno na nas obrne. Pri večji naročbi znaten popust. POSTREŽBA TOČNA.

Za obila naročila se priporoča,

The Ohio Brandy Distilling Co.

6102–04 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Pozor slovenski farmerji!

Vsled občne zahteve, smo tudi letos naročili večje število pravih domačih

KRANJSKIH KOS.

V zalogi jih imamo dolge po 65, 70 in 75 cm. Kose so izdelane iz najboljšega jekla v znani tovarni na Štajerskem. Iste se pritrdijo na kosišče z rinkcami.

Cena 1 kose je $1.10.

Kedor naroči 6 kos, jih dobi po $1.00.

V zalogi imamo tudi klepalno orodje iz finega jekla; cena garnituri je $1.00.

Pristne "Bergamo" brusilne kamne po 30c. kos.

Pri naročitvi nam je naznaniti poleg poštne postaje tudi bližno železniško.

Naročilu priložiti je denar ali Postal Money Order.

Slovenic Publishing Co.

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

HARMONIKE

bodisi zakorinekoli vrste izdelujem in popravljam po najnižjih cenah, a delo trpežno in zanesljivo. V popravo zanesljivo vsakdo pošlje, ker sem že nad 16 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravek vsamem kranjske kakor vse druge harmonike te računam po delu kakorsno kdo zahteva brez nadaljnih vprašanj.

JOHN. WENZEL,
1017 E. 62nd Str., Cleveland, O

Hamburg-American Line.

Edtna direktna proga med

NEW YORKOM in HAMBURGOM, PHILADELPHIO in HAMBURGOM, BOSTONOM in HAMBURGOM

oskrbljena s parniki na dva vijaka:

Kaiserin Auguste Victoria, Amerika, President Grant, President Lincoln, Cleveland, Cincinnati, Pretoria, Patricia, Pennsylvania, Graf Waldersee, Prinz Oskar in Prinz Adalbert,

katerim sledi v kratkem nov parnik na štiri vijake in turbino

IMPERATOR

919 čevljev dolg, 50.000 ton, največji parnik na svetu.

Izvrstno poslovanje. — Nizke cene. — Dobra postrežba.

Za vse podrobnosti obrnite se na:

Hamburg-American Line,

41-45 Broadway, New York City

ali lokalne agente.

Pozor, rojaki!

Dobil sem iz Washingtona za svoje zdravila serialno številko, ktera jamči, da so znravila prava in koristna.

Po dolgem času se mi je posrečilo in najti pravo Alpen tinkturo in Pomado proti lasadanju in za rast las, katere nobeno sredstvo na svetu ni bilo, od katere moškim in ženskim gosti in dolgi lasje rezničnopolnoma izpadejo in se bodo več izpadali, ter ne ostveli. Ravno tako moškim v 6. tednih krasni brki popolnoma zrastejo. Reumatizem v rokah nogah in križicah v 8 dneh popolnoma ozdravka, kurje očesa bradavice, potne nage in smrdljive se popolnoma odstranijo. Da je to resnica jamčim s $500. Pišite po cenik katerega pošljem zastonj.

JAKOB VAHČIČ

P. O. Box 69 Cleveland, O.

VAŽNO ZA VSAKEGA SLOVENCA!

Vsak potnik, kteri potuje skozi New York bodisi v stari kraj ali pa iz starega kraja naj obišče

PRVI SLOVENSKO-HRVATSKI

HOTEL

AUGUST BACH,
145 Washington St., New York,
Corner Cedar St.

Na razpolago so vedno čiste sobe in dobra domača hrana po nizkih cenah.

Zemljevid balkanskih držav

je dobiti po 15c. komad.

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street. New York

RED STAR LINE.

Plovitba med New Yorkom in Antwerpom.

Redna tedenska zveza potom poštnih parnikov z brzoparniki na dva vijaka.

ZEELAND 11,904 ton

FINLAND 12,760 ton

KROONLAND 12,760 ton

VADERLAND 12,017 ton

LAPLAND 18,694 ton.

Kratka in udobna pot za potnike v Avstrijo, na Ogrsko, Slovensko, Hrvatsko, in Galicijo, kajti med Antwerpom in imenovanimi deželami je dvojna direktna železniška zveza.

Posebno se še skrbi za udobnost potnikov medkrovja. Tretji razred obstoji od malih kabin za 2, 4, 6 in 8 potnikov.

Za nadaljne informacije, cene in vožne listke obrniti se je na:

RED STAR LINE

No. 9 Broadway NEW YORK.
84 State Street, BOSTON, MASS.
1319 Walnut Street, PHILADELPHIA, PA.
619 Second Ave., SEATTLE, WASH.
N. W. cor. Washington & La Salle CHICAGO, ILL.
1306 "F" Street, N. W. WASHINGTOWN, D. C.
219 St. Charles Street, NEW ORLEANS, LA.
11 & Locust Streets, ST. LOUIS, MO.
333 Main Street, WINNIPEG, MAN.
319 Geary Street, SAN FRANCISCO, CAL.
121 So. 3rd Street, MINNEAPOLIS, MINN.
31 Hospital Street, MONTREAL, CANADA.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK.

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE.

(Francoska parobrodna družba.

Direktna črta

do HAVRE, PARIZA, ŠVICE, INOMOSTA in LJUBLJANE.

Poštni Ekspres parniki so:

"LA PROVENCE" na dva vijaka — "LA SAVOIE" na dva vijaka — "LA LORRAINE" na dva vijaka — "FRANCE" na štiri vijake

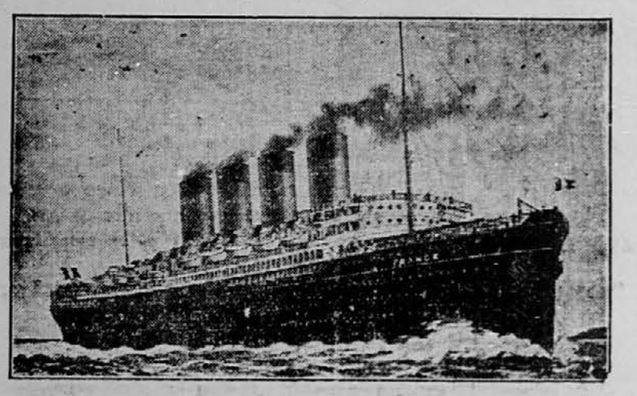

Poštni parniki so:

"CHICAGO" "LA TOURANE" "ROCHAMBEAU" "NIAGARA"

Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK.

corner Pearl St., Chesebrough Building.

Parniki odpluieio od sedaj naprej vedno ob četrtkih iz pristanišča štev. 57 North River in ob sobotih pa iz pristanišča 84 North River, N. Y.

*LA PROVENCE 10. julija 1913. *LA SAVOIE 31. julija 1913.
*LA LORRAINE 17. julija 1913. *LA LORRAINE 7. augusta 1913.
†FRANCE 24. julija 1913. *LA PROVENCE 13. aug. 1913.

POSEBNA PLOVITBA V HAVRE:

†ROCHAMBEAU odpl. s pom. št. 57. dne 5. julija ob 3 popol.
*NIAGARA odpl. s pom. št. 57. dne 19. julija 1913. ob 3 popol.
*CHICAGO odpl. s pom. št. 57. dne 2. augusta 1913. ob 3 popol.
†ROCHAMBEAU odpl. s pomč. št. 57. dne 16. aug. 1913. ob 3 pop.

Parniki z zvezdo zaznamovani imajo pojdva vijaka.

Parniki z križem imajo po štiri vijaka

Avstro-Amerikanska črta

(preje bratje Cosulich)

Najpripravnejša in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate.

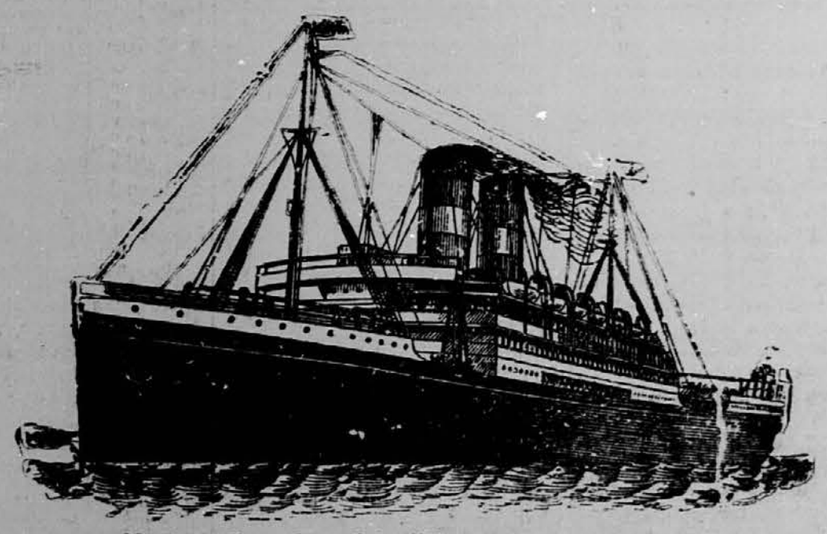

Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".

Regularna vožnja med New Yorkom, Trstom in Reko.

Cena vožnih listkov iz New Yorka za III. razred so do:

Vsi spodaj navedeni novi parobrodi na dva vijaka imajo brezžični brzojav:
ALICE, LAURA, MARTHA WASHINGTON, ARGENTINA, OCEANIA, KAISER FRANZ JOSEF I.

TRSTA	$34.00
LJUBLJANE	35.18
REKE	34.00
ZAGREBA	35.08
KARLOVCA	35.28

Za Martha Washington in Kaiser Franz Josef I. stane $3.00 več.

II. RAZRED do TRSTA ali REKE: Martha Washington in Kaiser Franz Josef I. $65.00, drugi $60 do $65.

Phelps Bros & Co., Gen. Agents, 2 Washington Street, NEW YORK.